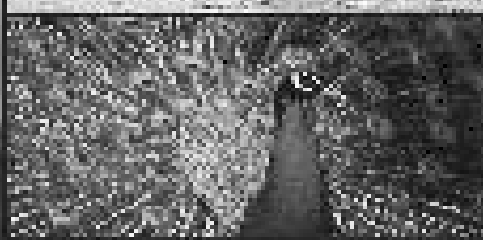

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002

Ένας κόσμος...

ΜΑ ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ!!!

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΕΤΟΣ 16 - ΤΕΥΧΟΣ 169
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002

- «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7)
- Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις
- Δεν αποτελεί επίσημο όργανο
- Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση
- Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά
- Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία πάντα υπάρχει σχετική ένδειξη
- Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση
- Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον μας δώσει τη διεύθυνσή του
- Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογαριασμός: 137-00-2310000636.

Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»
Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ.
Αποφ.Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84.
Εκδότης: Β. Βασιλείδης,
Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 010-27.73.785.
Υπεύθ. Τυπογραφείου: Β. Χατζηπέρης,
Σόλωνος 44, Ν. Ιωνία, 010-27.97.324.

Επικοινωνία:
Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 010-277.3785, FAX 010-279.8487
e-mail: editor@tyxikos.gr

«TYCHICUS»
Monthly edition published by
«CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.»
P.O. Box 53100, GR-14210 ATHENS, GREECE
Not to be sold - Printed in Greece

www.tyxikos.gr

έν ριπή ὀφθαλμοῦ...

Μόνο για 30 δοῦῆρια... Σεῖ. 4

Ενώτια και ἔρρινα [2] Σεῖ. 6

Βιβλο-ῆῆρες και Λογο-ῆῆρες...
ῆ Χριστιανοί ειδωῆῆῆῆρες; Σεῖ. 13

Κοιτάζοντας επάνω και κάτω... Σεῖ. 16

Νομίζω πως βιάστηκες! Σεῖ. 19

Η «Κυριακή Προσευχή» - Ανάῆυση (2) Σεῖ. 22

«Πάτερ ῆῆών...» Σεῖ. 26

«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ<;>» Σεῖ. 28

* ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ - ΘΕΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ;
* ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ Η ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
* ΛΟΓΟ-ΛΑΤΡΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πού είσαι γραμμένος; 3ῆ Εξωφ.

Η ῆῆία Δικαιοσύνη 4ῆ Εξωφ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET

www.tyxikos.gr

editor@tyxikos.gr

Μόνο για 30 δολάρια...

Η ώρα ήταν 7:30 το πρωί μιας Παρασκευής. Η αμερικάνικη πόλη είχε αρχίσει να κινείται στο πρόγραμμα της νέας ημέρας. Τα λεωφορεία άδειαζαν τους επιβάτες που πήγαιναν στα γραφεία και τα μαγαζιά, ενώ άλλοι έψαχναν χώρο στάθμευσης...

Έξω από ένα κτήριο δυο γυναίκες στέκονταν και συζητούσαν. Ένας νεαρός πλησίασε και ρώτησε πού βρίσκεται μια Υπηρεσία. Καθώς εκείνες του εξηγούσαν, ξαφνικά άρπαξε το πορτοφόλι της μίας και το έσκασε τρέχοντας.

Φωνές ακούστηκαν! «Πιάστε τον κλέφτη!»

Κάποιος που άκουσε έτρεξε να τον φτάσει. Τον κυνήγησε για τρία τετράγωνα αλλά σταμάτησε εμπρός στον τοίχο που προστάτευε την όχθη του ποταμού που διέσχιζε την πόλη. Όχι όμως και ο κλέφτης. Αυτός ανέβηκε στον τοίχο και πήδηξε στα σκοτεινά νερά. Λίγες στιγμές αργότερα εμφανίστηκε στην επιφάνεια σε μια προσπάθεια επιβίωσης, για να βυθιστεί και πάλι μετά, για πάντα...

Το ρεύμα του ποταμού ήταν αρκετά δυνατό εκείνη την ημέρα και κανείς δε μπορούσε να σώσει τον κλέφτη που πήδηξε στον θάνατο.

Αλλά γιατί να πεθάνει; Η αιτία της καταστροφής του ήταν μόνο 30 δολάρια που υπήρχαν στο πορτοφόλι εκείνης της γυναίκας.

Πούλησε τη ζωή του για 30 δολάρια, 30 δολάρια που δεν του χρησίμευσαν σε τίποτα... Αλλά και 30 εκατομμύρια να ήταν τα δολάρια που είχε κλέψει, σε τι τον βοήθησαν πέρα από του να τον οδηγήσουν στον θάνατο; Δυστυχώς υπάρχουν άνθρωποι που ξεπουλάνε την ψυχή τους για πολύ λιγότερο από 30 δολάρια ή 30 λεπτά. Νέοι και νέες, ακόμη και παιδιά, πουλάνε την ψυχή τους

Κάνει χαζό παζάρι εκείνος που πουλάει τον Χριστό και την ψυχή του!

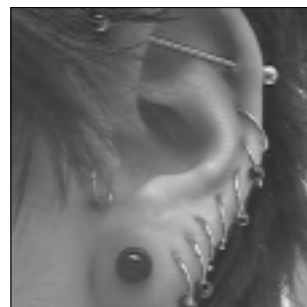

για ένα υπνωτικό χάπι ή ένα ποτήρι οινόπνευμα, ή τη χαρά της απόλαυσης μιας στιγμής, κι είναι τούτο το πιο χαζό παζάρι που κάνουν με τον Διάβολο. Τι κερδίζουν; Ίσως κάτι ελάχιστο και στιγμιαίο σ' αυτή τη ζωή, στο τέλος όμως την αιώνια καταστροφή στο αιώνιο μέλλον τους.

Η ιστορία μιλάει για έναν άλλο δυστυχή άνθρωπο, που 2000 χρόνια πριν πούλησε την ψυχή του για 30 αργύρια, τον Ιούδα τον Ισκαριώτη. Τριάντα αργύρια από τα οποία δεν ξόδεψε ούτε το ένα. Τα έφερε πίσω στο Ναό και τα πέταξε στα πόδια των ιερέων πριν φύγει στα χωράφια για ν' αυτοκτονήσει.

Κάποιοι νόμισαν πως άξιζε να μπουν στην παρανομία για ιδέες και ανθρώπινη δικαιοσύνη, γρήγορα όμως κατρακύλησαν ανάμεσα στους κακούργους του ποινικού δικαίου. Έγιναν άνθρωποι που λήστευαν τράπεζες σκοτώνοντας ανθρώπους για λίγα ή πολλά χρήματα. Τώρα συναλλάσσονται με τις αρχές –προδίδοντας τους συντρόφους τους– για να εξασφαλίσουν όσο είναι δυνατόν μικρότερες ποινές.

Αν όμως η ατελής ανθρώπινη δικαιοσύνη ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΙ με το χρόνο τα αδικήματα, η θεία δικαιοσύνη ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ και «**η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως**» σε όποιον δεν μετανοήσει έγκαιρα. Το γεγονός ότι ίσως αμαρτάνεις “για καλό σκοπό” ή ότι η αμαρτία σου είναι “τόσο δα ΜΙΚΡΗ”, δεν αλλάζει την ουσία της πράξης σου. **Μόνη λύση η ΓΝΗΣΙΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑ και η ΕΓΚΑΙΡΗ ΕΚΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΕΛΕΟΥΣ. ㊦**

Ενώτια και έρρινα [2]

Στο προηγούμενο τεύχος παρουσιάσαμε γενικώς τη διαδρομή των κοσμημάτων στην ανθρώπινη ιστορία, καθώς και την άποψη της Βίβλου απέναντι σ' αυτά τα εξαρτήματα του ντυσίματος. Καταλήγοντας γράψαμε: «Μη βιαστείτε όμως να βγάλετε ακόμη τα συμπεράσματά σας, διότι, πέρα από την ιστορική αναφορά, υπάρχει και το σήμερα...». Σ' αυτό το σήμερα, λοιπόν, αναφέρεται το παρόν άρθρο, που όμως –λόγω χώρου– αναγκαστικά θα χρειαστεί να συνεχιστεί και στο επόμενο τεύχος.

Ο άνθρωπος πλάστηκε έτσι ώστε να εκτιμά το ωραίο. Για το λόγο αυτό και ο Θεός έπλασε τα πολύχρωμα φτερά των πουλιών, τα απίθανα σχέδια των ψαριών, την χαίτη των ζώων, τα λουλούδια που μας γοητεύουν... Δεν είναι άραγε έργο του Θεού που το παγόνι στολίζεται τόσο όμορφα ή ότι το γιασεμί ευωδιάζει τόσο γλυκά;

Και ο άνθρωπος με τη σειρά του, ως εικόνα του Θεού, θέλει να “βελτιώσει” τον εαυτό του με κάτι καλύτερο. Αυτό από μόνο του δεν είναι κακό. Μερικοί όμως –ιδιαίτερα άντρες– “κολλάνε” στα κοσμήματα, χωρίς να θέλουν να δουν το βάθος της υπόθεσης και υποσυνείδητα ξεχνούν πως στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και το χτένισμα, και η ενδυμασία, και το σχέδιο του σπιτιού ή των επίπλων τους, αλλά και το αυτοκίνητό τους, και το στερεοφωνικό και το ρολόι που φοράνε κ.ο.κ.;

Ο κακός εννοούμενος “ευνουχισμός”

ορισμένων θρησκευτικών ηγετών, συνέτεινε τα μέγιστα στη δημιουργία ανθρώπων μιας νόθας κατάστασης, ανθρώπων διχασμένων, που εξωτερικά εξαναγκάζονται να εφαρμόζουν τις “οδηγίες” των ηγετών τους, εσωτερικά όμως επαναστατούν και αναγκάζονται να αρνηθούν ένα στοιχείο με το οποίο τους έπλασε ο Θεός.

Ένα ακόμη σημείο που πρέπει να τονιστεί, είναι η έλλειψη ειλικρίνειας στο λόγο μας. Αυτό οφείλεται ίσως στην ψεύτικη σεμνοτυφία που καλλιεργείται σε κάποιους κύκλους, ίσως όμως και στην εσωτερική μας διάθεση να δείχνουμε προς τα έξω μια άλλη εικόνα, διαφορετική από την εσωτερική μας πραγματικότητα. Έτσι, για παράδειγμα, οι περισσότεροι θρησκευόμενοι θα σοκαριστούν ακούγοντας πως όλα όσα αφορούν την εμφάνισή μας ανάγονται στην θεόδοτη σεξουαλικότητα, που έχει σκοπό την ομορφιά του έγ-

γαμου βίου, και αμέσως θα σπεύσουν να πέμψουν στο πυρ το εξώτερον κάθε σχετική σκέψη. Είτε όμως μας αρέσει είτε όχι, αυτή είναι μια πραγματικότητα που δημιούργησε ο Θεός, και όποιος αρνείται να την παραδεχτεί ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ ΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗ ΤΟΥ.

Όπως όμως έγινε με όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης, ούτε αυτή η περιοχή έμεινε ανέγγιχτη από την αμαρτία. Σαν αποτέλεσμα, όπως συνήθως συμβαίνει στα ανθρώπινα, για μια ακόμη φορά χάθηκαν και το μέτρο και ο στόχος, όπως επανειλημμένα θα δείχτει στη συνέχεια της παρούσας μελέτης.

***

Αρχίζουμε παραθέτοντας επιστολή που λάβαμε από αγαπητό αναγνώστη, νεαρής σχετικά ηλικίας, που θέλησε να προσθέσει την άποψή του από τον κόσμο μέσα στον οποίο ζει. Γράφει λοιπόν ο αναγνώστης μας:

«Επειδή το θέμα που θίγεται με είχε προβληματίσει κατά κάποιο τρόπο, επιτρέψτε μου ως νέο (28 ετών) να σας εκφράσω πώς εγώ αντιμετωπίζω το θέμα.

Στην σημερινή κοινωνία, πέρα από το κλασικό ανέκαθεν σκουλαρίκι στις γυναίκες, τα υπόλοιπα μοντέρνα παρόμοια επιδερμικά στολίδια έχουν σαφέστατα άλλη έννοια και καταβολή. Η αρχή έγινε πιθανόν από τα ροκ και άλλα ρεύματα (αντιδραστικά σε ηθικισμούς και στερεότυπα της τότε εποχής) και

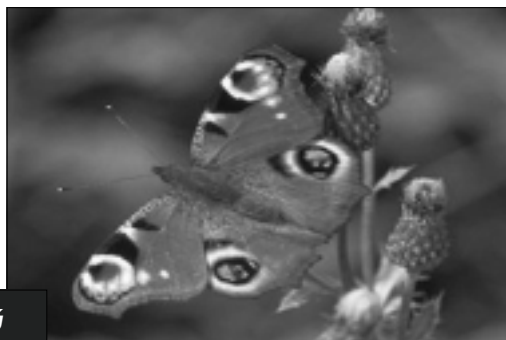

«Δύναται η κόρη να λησμονήση τους στολισμούς αυτής;» (Ιερ. 2/β/32)

μεταδόθηκε στην νεολαία από τους καλλιτέχνες – καθώς και από τους φαν και οπαδούς τέτοιας νοοτροπίας. Είναι σίγουρα κάτι συμβολικό, που ο σκοπός τους, στην καλύτερη περίπτωση, εξέφραζε το "δεν πειράζω κανέναν, άρα είμαι ελεύθερος να κάνω ό,τι θέλω στον εαυτό μου". Φυσικά σε αυτή την περίπτωση θα μπορούσε να ειπωθεί πως ό,τι αφορά το εξωτερικό, εμφανισιακά, είναι μικρό και δευτερεύον.

Τι γίνεται όμως, όταν αυτή η διαφοροποίηση της εμφάνισης κάποια στιγμή από το "προσωπικό" στιλ, το "δεν πειράζω κανέναν" και το "δεν είναι τίποτα σοβαρό", μετατρέπεται σε κατεστημένο και στοιχείο κοινωνικοποίησης; Τότε αναγκαζόμαστε να εμβαθύνουμε στην αλήθεια του θέματος και να το πάρουμε από την αρχή.

Είναι γεγονός ότι στην προκειμένη

Κοσμήματα, έργα της σοφίας του Θεού

περίπτωση συμβαίνει εκείνο που αναφέρει ο μύθος του Αίσωπου με την αλεπού η οποία έχασε την ουρά της σε ένα δόκανο, και απαιτούσε από τις υπόλοιπες στο δάσος να κάνουν το ίδιο για να είναι "κανονικές"... Με άλλα λόγια δεν έχουμε να κάνουμε με ασθενείς, που χρειάζονται υποστήριξη για να μην χλευασθούν, αλλά για άτομα που τείνουν να καθιερώσουν την "αρρώστια" τους ως κανόνα.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, τον έπλασε "κατ' εικόνα Θεού" (εμφανισιακά) και "κατ' ομοίωσιν" (εσωτερικά), κι αυτό είναι το πρωτεύον στοιχείο για τον αναγκαίο σεβασμό στο σώμα μας, στη εικόνα του σώματός μας τουλάχιστον. (Αν μάλιστα σημειώσουμε ότι οι Γραφές προεκτείνουν αυτόν τον σεβασμό και στην ενδυμασία... εξυπακούεται ότι το σώμα θα πρέπει να μας ενδιαφέρει πολύ περισσότερο). Συνεπώς είναι απόλυτο σφάλμα οι περιπτώσεις όπου ανατρέπεται αυτή η ιεραρχία, που έβαλε ο Κύριος (πρώτα το πνεύμα, μετά το σώμα και ύστερα το ένδυμα) με καθαρότητα και ευπρέπεια.

Το γεγονός βέβαια ότι πολλοί υπόκεινται σε εμφανισιακές αλλαγές άθελά τους (ατύχημα κ.α.), δεν σημαίνει ότι χάνουν κάτι από την προσωπικότητά

τους, αφού αυτό που συνέβη δεν ήταν από δική τους επιλογή και, επιπλέον, έγινε υπό την επίβλεψη Άλλου. Έχοντας όμως ως ιερό στοιχείο του εαυτού μας το σώμα, υποχρεούμαστε να σκεφτόμαστε πάρα πολύ πριν από κάθε συνειδητή μας επιβουλή επάνω του.

Αντί λοιπόν να λέμε πως "κάτι που δεν πειράζει είναι κάλο", καλύτερα θα ήταν να σκεφτούμε πως "ό,τι δεν χρησιμεύει ως ουσία, είναι πολύ κακό για Τον Θεό, αφού ο Ίδιος όλα σοφά τα εποίησε". Ο κίνδυνος όμως εδώ είναι απτός – δηλαδή η τάση να καθιερωθεί το παντελώς και μηδενικά ασήμαντο.

Επιπλέον, η τάση μας να ξεχωρίζουμε από τους υπόλοιπους, που έχουν την φυσική μορφή, εν τέλει είναι τάση εγωκεντρική και φανερώνει τον άμεσο κίνδυνο της εποχής μας, που είναι η αποστασιοποίηση από κάθε τι που έχει σχέση με τον Θεό και η συμμόρφωσή μας με κάθε τι κοσμικό.

Και εν τέλει και ξεκάθαρα... το σώμα μας είναι κάτι άξιο και μέτοχο στην αληθινή αιώνια βασιλεία του Ιησού και γι' αυτό πρέπει να το αγαπάμε.

Θέλω να εκφράσω πόσο άσχημα νιώθω όταν νέοι της ηλικίας μου, το μόνο που έχουν εν τέλει να δείξουν και να παρουσιάσουν ως άτομα, είναι κά-

Κοσμήματα, έργα της σοφίας του Θεού

ποιο σχηματάκι (τατουάζ) ή το ένα ή περισσότερα σκουλαρίκια.

Θα ρωτούσε όμως κάποιος: "Μήπως εν τέλει ψηλαφίζετε τον κώνωπα ενώ καταπίνετε την κάμηλο"; Θα μπορούσαμε να το πούμε αυτό αν πράγματι το θέμα ήταν μόνο εξωτερικό. Όμως στην πραγματικότητα συμβαίνει το εντελώς αντίθετο· δηλαδή εκείνοι που περιφρονούν την κάμηλο και τελικά δίνουν αξία στον κώνωπα, είναι το συντριπτικό ποσοστό των νέων που φοράει τέτοια μπιχλιμπίδια.

Σήμερα, λοιπόν, η νεολαία δίνει περισσότερη προσοχή στα σχηματάκια των τατουάζ και των σκουλαρικιών, που στην πραγματικότητα είναι κώνωπες, ενώ την ίδια ώρα παραβλέπουν την ουσία, που είναι η προσωπικότητά τους, και το αληθινό στολίδι, που είναι το ίδιο τους το σώμα, ο χαρακτήρας τους και η ζωή τους· η πρόκληση που έχουν ν' αλλάξουν τον κόσμο, ν' αλλάξουν την αγγιάδα της κοινωνίας και της γης, που όλοι καταλαβαίνουμε ότι μπορεί να γίνει μόνο μέσω της προσωπικής μας αγιολύπης, που θα παραδειγματίζει σαν φως της αλήθειας.

Αλλά, αγαπημένοι φίλοι, όντας κι εγώ νέος, κοινωνικός και κινούμενος ανάμεσα στους συνανθρώπους της γενιάς

μου, ανταλλάσσοντας απόψεις και κάνοντας συνεχώς γνωριμίες, σπάνια είδα άνθρωπο συνομήλικό να φιλοσοφεί την ζωή και να την αντιμετωπίζει σοβαρά. Όλη η προσοχή μας έχει μείνει σε στολίδια – είτε μικρά (όπως τα σκουλαρίκια) είτε μεγάλα (όπως οι βίλες, αμάξια, κότερα κ.λπ.), και παραβλέπουμε το σημαντικό γεγονός, ότι σύντομα θα φύγουμε από αυτή την ζωή και πως ο εσωτερικός μας εαυτός αξίζει πάνω από όλα τα πλούτη της γης. Όλα αυτά τα αφήνουμε έξω από την σκέψη μας και δεν μιλάμε γι' αυτά.

Δεν πρέπει να αδικούμε τον πλούτο και την ομορφιά κάθε πράγματος, κάθε δημιουργήματος. Αλλά για να τα χαρούμε, πρέπει να αποκτήσουμε αυτό που λέγεται ζωή και μάλιστα ζωή χωρίς θάνατο, αφού ζωή που τελειώνει στο θάνατο δεν είναι ζωή.

Έτσι πρώτα ακολουθούμε την οδό της ζωής, τον Ιησού, και ύστερα τα βασικότερα στοιχεία της ομορφιάς της ζωής είναι ότι είμαστε οι πρωταγωνιστές, οι συνεργάτες Του στο γεγονός της Βασιλείας του Θεού και όχι κάποιο ντουλάπι γεμάτο με στολίδια και μπιχλιμπίδια». **Σ.Β. – Θράκη**

Στο γράμμα του αυτό ο αναγνώστης μας, πρόλαβε να αναφερθεί σε αρκετά από εκείνα που είχαμε υπόψη μας. Ζώντας από μέσα το ζήτημα αφού είναι νέος ο ίδιος, γνωρίζει αρκετά καλά και την ιστορία και την παρούσα πραγματικότητα, όπως κάθε πληροφορημένος μπορεί να διακρίνει στα λόγια του. Για τους υπόλοιπους, όμως, θα επιχειρήσουμε να φωτίσουμε το ζήτημα λίγο περισσότερο.

Ένας μεγαλύτερος άνθρωπος έγραψε σε σημείωμά του:

«Συνάντησα πριν από λίγο καιρό έναν νέο και του είπα: "Βλέπω ότι έχεις σοβαρά προβλήματα και λυπάμαι γι' αυτό". Με κοίταξε μάλλον παράξενα και είπε: "Τι εννοείτε λέγοντας ότι έχω προβλήματα; Δεν έχω κανένα πρόβλημα". "Όμως, έχεις περάσει ένα κρίκο στο φρύδι σου", του είπα. "Όλοι όσοι κάνουν τέτοια πράγματα έχουν σοβαρά προβλήματα", συνέχισα. Και τότε ο νέος έκανε την ερώτηση –μια πραγματικά ενδιαφέρουσα ερώτηση– "Και τι κακό υπάρχει σ' αυτό που κάνουμε;"

Αυτή είναι η χαρακτηριστική ερώτηση της εποχής μας. Άτομα νεανικής αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας τρυπούν τα σώματά τους, τρέχουν πίσω από σκοταδιστικές παρέες, ακούνε μουσική και τραγούδια που εξυμνούν το σεξ και τον Σατανά, και ύστερα σε ρωτούν: "Τι κακό υπάρχει σ' αυτό που κάνουμε;"

Πώς πρέπει να απαντήσουμε σε αν-

Κοσμήματα, έργα της μωρίας του ανθρώπου...

θρώπους που ενώ έχουν μια τέτοια συμπεριφορά, που ολοφάνερα είναι λάθος, οι ίδιοι δεν μπορούν να καταλάβουν το λόγο; Είναι προφανές ότι εδώ υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα.

Όταν οι άνθρωποι καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι το ανθρώπινο σώμα υπάρχει για να το τρυπούν, για να κρεμούν από αυτό κρίκους ή άλλα "κοσμήματα", να περνούν κάτω από το δέρμα ξένα αντικείμενα για να δημιουργήσουν με διογκώσεις διάφορα σχήματα, και παρ' όλα αυτά

δεν έχουν τη παραμικρή αίσθηση ότι αυτό που κάνουν είναι λάθος, βρίσκονται σε μεγάλη σύγχυση.

Οι φυσιολογικοί άνθρωποι φροντίζουν με προσοχή το σώμα και το δέρμα τους, όπως απαιτεί το στοιχειώδες ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Το σώμα δεν υπάρχει για να το βασανίζουμε με τερατώδεις "διακοσμήσεις" που δε μπορούν να αφαιρεθούν χωρίς να μείνουν πίσω σημάδια...

Αν βέβαια ρωτήσει κάποιος: "Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη δήλωση στη Βίβλο που να μιλάει ξεκάθαρα ενάντια στο τρύπημα του σώματος;" είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε αρνητικά. Αν όμως ενδιαφέρεται πραγματικά να μάθει την αλήθεια, θα διαπιστώσει ότι η συνήθεια να περνάει κανείς ξένα αντικείμενα στο σώμα του βρίσκεται πρώτιστα στις ειδωλολατρικές θρησκείες, εξα-

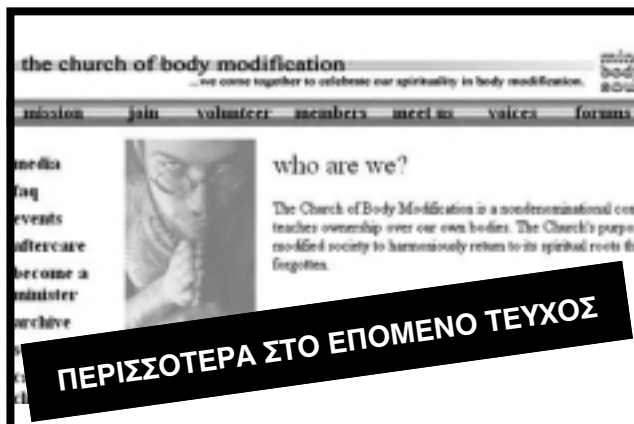
φανίζεται όταν οι άνθρωποι γίνονται χριστιανοί και, δυστυχώς, εμφανίζεται ξανά όπου ο χριστιανισμός περνάει σε δεύτερη μοίρα.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να διαπιστωθεί πως όπου δεν έφτασε ακόμη ο χριστιανισμός και οι άνθρωποι δεν έχουν σχέση με τον αληθινό Θεό, εκεί κάνουν στο σώμα τους όλα τα παράξενα πράγματα. Η συνήθεια των ανθρώπων να τρυπούν το σώμα τους, υπάρχει εκεί που δεν υπάρχει η αίσθηση της θείας χάριτος. Όπου υπάρχει αυτή η συνήθεια, βλέπουμε παραπλανημένους ανθρώπους που δεν έχουν καμία επαφή με την αναγεννητική δύναμη της Αγίας Γραφής.

Όταν λοιπόν στις μέρες μας βλέπουμε νέους ανθρώπους να μας κοιτάζουν περίεργα επειδή είχαμε την τόλμη να κατακρίνουμε την κακοποίηση του σώματός τους, και μάλιστα ρωτούν με σοβαρή έκπληξη: "Τι κακό υπάρχει;" σ' αυτή την τερατώδη συμπεριφορά τους, συνειδητοποιούμε πόσο απομακρύνθηκε ο πολιτισμός μας από το χριστιανικό πνεύμα.

Το ανθρώπινο σώμα είναι μια θαυμάσια δημιουργία του Θεού, όμως εξαιτίας της αμαρτίας και της φθοράς, αργά ή γρήγορα οπωσδήποτε χάνει πολλά από τα ωραία του χαρακτηριστικά καθώς περνούν τα χρόνια, αλλά αυτό δεν μας δίνει το δικαίωμα να επιταχύνουμε την φθορά ξεσχίζοντας και τρυπώντας το.

Εάν μας το έκανε αυτό κάποιος άλλος, θα τον καταγγέλλαμε στα δικαστήρια ζητώντας ηθική και υλική αποζημίω-

ση. Όμως σήμερα πολλοί άνθρωποι κακομεταχειρίζονται οι ίδιοι τον εαυτό τους και έπειτα ρωτούν: "Τι κακό υπάρχει σ' αυτό;" Δυστυχώς, τα ψυχικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τέτοια άτομα, είναι τεράστια και πολύ χειρότερα από τις ίδιες τις τρύπες που κάνουν στο σώμα τους.

Οι τερατώδεις ιδέες που εμποτίζονται στις ζωές των νέων ανθρώπων μέσω της τηλεόρασης και του κινηματογράφου, αλλοιώνουν την προσωπικότητά τους τόσο βαθιά, ώστε να μην αισθάνονται πια ότι κάνουν κακό στην πιο θαυμάσια δημιουργία του Θεού, το σώμα τους.

Ο Θεός ας κάνει έλεος και σε αυτούς... και σε όλους εμάς ως κοινωνία!»

***

Όπως γράψαμε και άλλη φορά, στην παιδική και εφηβική ηλικία, οι περισσότεροι δεν είμαστε ευχαριστημένοι με το σώμα μας και θα θέλαμε να το αλλάξουμε. Αν τα μικρά παιδιά έχουν γαλανά μάτια, θα ήθελαν να είχαν καστανά. Αν έχουν κόκκινα μαλλιά, θα ήθελαν να είχαν μαύρα. Μερικά αγόρια θα ήθελαν να ήταν κορίτσια και

το αντίθετο. Μερικά παιδιά θα προτιμούσαν να γεννηθούν σε άλλη φυλή ή να έχουν διαφορετικό όνομα. Αυτή η παιδική δυσaráσκεια φυσιολογικά είναι κάτι που περνάει καθώς οι άνθρωποι μεγαλώνουν. Αλλά σήμερα, αντί οι άνθρωποι να ξεπερνούν τέτοιες παιδικές φαντασιώσεις εγκαταλείποντας την παιδική ηλικία, κολλάνε σ' αυτές. Γι' αυτό χρησιμοποιούν ειδικούς φακούς επαφής για ν' αλλάξουν το χρώμα των ματιών τους, βάφουν τα μαλλιά τους, τρυπούν το σώμα τους και περνούν από τις τρύπες διάφορα αντικείμενα ώστε να μοιάζουν περισσότερο με πρωτόγονους ειδωλολάτρες, κάνουν πλαστικές εγχειρήσεις για να τροποποιήσουν την όψη του προσώπου τους, κάνουν τατουάζ και μοιάζουν περισσότερο με πίνακες ζωγραφικής παρά με ανθρώπους. Άντρες φοράνε σκουλαρίκια όπως οι γυναίκες και οι γυναίκες κόβουν τα μαλλιά τους κοντά και ντύνονται σαν άντρες, τραγουδιστές και ηθοποιοί ντύνονται με ρούχα του αντίθετου φύλου ενώ επευφημούνται από εκατομμύρια θαυμαστές τους.

Κάθε ώριμος άνθρωπος αποδέχεται το σώμα που του έδωσε ο Πλάστης, μαθαίνοντας να ζει με αυτό και τιμώντας τον Θεό με αυτό. Αλλά το επαναστατικό πνεύμα θέλει να λέει, **«Εγώ είμαι ο κύριος της μοίρας μου. Μπορώ να τροποποιήσω το σώμα μου όπως μου αρέσει».**

Είναι αυτό κάτι που φέρνει ελευθερία και χαρά; Όχι! Προκαλεί πόνο,

σκλαβιά, χάος και θάνατο. Στη Βίβλο η σοφία του Θεού εξηγεί πως, **«Όστις εύρη εμέ, θέλει ευρεί ζωήν, και θέλει λάβει χάριν παρά Κυρίου. Όστις όμως αμαρτήσῃ εἰς ἐμέ, τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν ἀδικεῖ· πάντες οἱ μισούντες με ἀγαπῶσι θάνατον»** (Παρ. 8/η/35-36).

Όπως έγραψε στην εφημερίδα **«Ελευθεροτυπία»** η δημοσιογράφος κ. Λ. Λυκίδη, **«Η νέα “γλώσσα” του σώματος απαιτεί στολίδια και χρώματα, σκουλαρίκια και τατού, θέλει θυσίες και πόνο. (...) το φαινόμενο της τροποποίησης του σώματος (από το τατουάζ μέχρι ...) σ' οδηγεί στο γνωστό σταυροδρόμι της Αρετής και της Κακίας. Τι είναι εν τέλει “καλό και κακό” για το ανθρώπινο σώμα;»** Όπως θα αποδείξουμε στη συνέχεια της μελέτης μας, το τρύπημα στο αυτί, στη μύτη ή αλλού, δεν είναι παρά μία μόνο πτυχή του μεγάλου προβλήματος που λέγεται **“Τροποποίηση του σώματος”**, για το οποίο ο Καθηγητής της Κοινωνικής Ψυχολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο κ. Ν. Χριστάκης θα υπογραμμίσει ότι **«Σήμερα η κύρια λειτουργία [του μαρκαρίσματος του σώματος] είναι να δηλώνει συμβολικά την υπαγωγή σε κάποια ομάδα ή υπο-ομάδα (προνομιούχα ή στιγματισμένη, όπως συχνά συμβαίνει με τις περιπτώσεις διαφόρων περιθωριακών, τοξικομανών, φυλακισμένων)».**

Προφανώς το ζήτημα δεν είναι απλό. Αφορά και τους νέους και τους μεγαλύτερους, και εκείνους που βρίσκονται μέσα και εκείνους που είναι απ' έξω. **Θα συνεχίσουμε λοιπόν!**

Προσέχετε τι σας σεργβίζουν...

*Βιβλο-λάτρες,
Λογο-λάτρες...
ή Χριστιανοί ειδωλολάτρες;*

«Διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον εις τας αρχάς, ἐναντίον εις τας ἐξουσίας, ἐναντίον εις τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐναντίον εις τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Εφεσ. 6/ς/12)

Πἰεῖε ἀβράε ἀοοῖ β ἰε «εἰ οἱ ἰ ἐν ὕοι-
 ἡαο οἱ ο ὁεοῖ οο οἱ ο ἀεβῖ ο ο οἱ γ-
 οἱ ο»; Δῖ εἶα ἀβῖ ἀε ἀοοῦ «**τα πνεύματα της
 πονηρίας**»; Οἶαι οἡα ἀαῖ ἰ οἱ ἡῖ γῖ ἰ ἰ ἰ ἰ
 οἱ οἱ γῖ ἰ ἰ ἰ ἀεῖαεα. Αἱ ἐνβῖ οἱ ἰ ἰ ἰ ἰ
 οἱ ἀοῦ ἀοοῦ οἱ ο εὔἰ ἰ, ἀνῦοι οἱ εἶε εὔ-
 ἰ οἱ ἀεῦοἱ ἡῖ Ὑ ἐν ὕοῖε οὗο ἐν ὅ-
 οεἶαο, ἰ Ὑεῖ ἰ ἀαῖ ἀβῖ ἀε ἰ γοῖε ἰ ἰ ἰ
 ἀεἶ ἐνβῖ οἱ ἰ οἱ οο ἀεοῖ ἡαοοῦο εἶε οδῶ-
 ἡῦοοο οἱ οο οἱ ἀοοῦ οἱ ἰ εὔοἱ ἰ.

Aái ðañēī Yīrī ōī ā Yaāēā īā ōī ōō
āī yī ā īā ī ōñYō, ēYñaōā ēāē ðēñī yīāō
ōōī +Yñē, ūðūō ōōīçβēāōāō ōā ī āōāē-
īēYō ðañāōōŪōāō, āēūōē ī Ēāūō ī āō
ðēsñī ōūñçōā ūōē «αὐτός ο Σατανάς
μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.
Δεν εἶναι λοιπόν μέγα ἀν καὶ οἱ διάκο-
νοὶ αὐτοῦ μετασχηματίζονται εἰς δια-
κόνους δικαιοσύνης» (Ã- Êī ñ.
11/βά/14-15).

Ἡ ἐὰ ὕδῃ οὐκ ἀβησός δι' ὃ δὲ ποταὶ οὐκ
 = ηὐοῦαί τ' οὐ γίγ' οὐοῖ ἡ Ἰνὰ δ' ἰ ἀδ' ἀβ' ἀε
 ἀβησός δι' ὃ Αἰοθου Αε θου ἰ αδου οἱ δ' η
 δι' ἰ οἱ ἀεαβη οἱ ὃ Ἐαί γ, οὐκ Ααβα Ἀνα-

0P. Aḫḫāp āēāḫ ʕ ḏī ō āī āāī ūnḫāē
 000 0āēā0 0ī ō ānā00ī y ēuāī ō -ī ānē-
 ēY0 0ī nY0 ēāē 0uī 0nī 0ī nēēpī “āḏī ēā-
 ēy0āuī” ḏī ō āpēāī Y-ī 0ī īē ī ḏāāī Ḕ
 0ḫ- 0ā ḏī ā0ī ā0ēp ī ī 0ī 0ḫ0A/0Nī 0UḔē-
 Eī 0ḫ0A ēāē āēuī ʕ ḏānāḏUī ū, 00ī āḏī-
 ḏāāī 0ḫ0 EĀī 0ḫ0A0.

00i eabli ari oi o dānaeYoi oi ā -aōu
 oçl ōYī ā āuō āeUōçl i ō ēae i ōuōāpōi -
 ōā ði Eō ðEi ōŌEi ō Dāiŋōçl ōŌēāi i y-xā-
 nēōi āŋēēi y ēpŋōēā, ōōānāŋōYā ēae ōç-
 ēāðāñi ōēāōōp, Aī āñēēāiēpō ōðçēi ū-
 oçōi ō ēae iŋāēŪiēçō ēāōāuāpō, ōi ō
 Y-āē ÷ŋōāē i ēā i ēēi āāi āēāēp āōōi ēnāōi -
 nīā i ā ōāñUōōēā Yoi āā ēāē i āāŪēi ēy-
 ēēi i ēēi i i ēēpī āñāāōēpī-, i āēāuōi -
 āi ō āōōuō ōōŪi āē ōōi oçl āñi i ā AīŋU-
 ōāē ōi āñāðōu ēuāi ōi ō Ēāi y i A ōi i
 ēāēi ōi i ēāi i!"]

Ὁ δὲ γὰρ διὰ τὰς ἰσχυρὰς αἰτίας αὐτοῦ
 οὐδὲν ἄλλο οὐδὲν ἄλλο αὐτὸν γὰρ αἰ-
 ἀρῶναι οὐδὲν «ὅ» ἰα οὐδὲν ἀεὶ οὐδὲν οὐ
 ἰσχυρὰ οὐδὲν. |

Ο ΘΕΟΣ – ΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΒΙΒΛΙΟ [1]

Ο Θεός ποτέ δεν έκανε και ποτέ δεν θα κάνει κάτι χωριστά από το Λόγο Του. Αυτό είναι μια αιώνια, παντοτινή πραγματικότητα. Δε μπορεί ν' αλλάξει.

Ωστόσο, εμείς ενεργούμε ωσάν αυτό να μην είναι αλήθεια όταν προσπαθούμε όσο μπορούμε για να πλησιάσουμε τον Θεό. Κλαίμε, προσευχόμαστε, νηστεύουμε, κάνουμε κάθε άλλο πράγμα. Αλλά δεν σταματούμε και αναγνωρίζουμε ότι ο Λόγος –ο γραπτός Λόγος του Θεού– είναι το ίδιο Θεός, όπως ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, είναι Θεός.

Ο Απόστολος Ιωάννης γράφει, «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. [2] Πάντα δι' αυτού έγιναν» (Ιωάν. 1/α/1,3).

Μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι «Όλα έγιναν από τον Θεό». Εκείνο που αποτυγχάνουμε να δούμε, ωστόσο, είναι ότι ο Ιωάννης έλεγε, «Όλα έγιναν από τον Θεό–όλα έγιναν από τον Λόγο».

Βλέπετε, το βιβλίο που ονομάζουμε «Η Αγία Γραφή» δεν είναι ένα βιβλίο για κάτι. Αυτό είναι Κάποιος. Είναι ο Ίδιος ο Θεός, εκφρασμένος σ' εμάς.

Στιγμές πριν ο Ιησούς ανέβει στον σταυρό, προσευχήθηκε για τους μαθητές Του: «Αγιάσον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια. [2] Και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία [τον Λόγο]» (Ιωάν. 17/ιζ/17,19).

Αυτή η προσευχή δεν ήταν μόνο για τους μαθητές επειδή ο Ιησούς συνέχισε να προσεύχεται, «Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευουσώντων εις εμέ διά του λόγου αυ-

τών» (εδ. 20).

Όπως οι μαθητές, εμείς έχουμε αγιαστεί μέσω της αλήθειας–μέσω του Λόγου του Θεού. Αλλά σημειώστε, το ίδιο και ο Ιησούς. Εκείνος είπε, «Εγώ αγιάζω εμαυτόν».

Πώς αγίασε ο Ιησούς τον Εαυτό Του;

Μέσω της αλήθειας. Μέσω του Λόγου.

Έχουμε αγιαστεί με τον ίδιο τρόπο που αγιάστηκε ο Ιησούς.

Τώρα ας βαδίσουμε ένα βήμα παραπέρα. Στο χωρίο Ιωάν. 8/η/26, ο Ιησούς είπε, «...ο πέμψας με είναι αληθής».

Έτσι, βασισμένοι σ' αυτό που διαβάσαμε στο Ιωάν. 1/α/1–«Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος», μπορούμε να αλλάξουμε το εδάφιο Ιωάν. 8/η/26 ώστε να λέει, «...ο πέμψας με είναι ο Θεός». Ή, «...ο πέμψας με είναι ο Λόγος».

Βλέπετε τη σύνδεση;

Η σπουδαιότητα να καταλάβουμε αυτή τη σχέση είναι τούτη: Ο Ιησούς δεν ήρθε σ' αυτόν τον κόσμο και ξύπνησε ένα πρωί με κάποια ριζοσπαστική αποκάλυψη για το Ποιος ήταν. Δεν ήρθε σ' αυτό τον κόσμο με κάποια τέτοια αποκάλυψη.

Όχι, ο Ιησούς δέχτηκε αποκάλυψη για το Ποιος ήταν και για το τι είχε κληθεί να κάνει με τον ίδιο τρόπο που την παίρνουμε εσείς κι εγώ–μέσω του Λόγου του Θεού. Βρήκε τον Εαυτό Του

μέσα στο Βιβλίο, πιο συγκεκριμένα στο Βιβλίο του Ησαΐα.

Ενώ ήταν σ' αυτή τη γη, ο Ιησούς περπάτησε μέσα στο Λόγο και περπάτησε μέσα σε προσευχή. Δεν πήρε την κατεύθυνσή Του από τον Θεό επειδή είχε κάποια ειδική σχέση με τον Πατέρα που δεν έχουμε εσείς κι εγώ.

Όχι, η πίστη ήρθε στον Ιησού με τον ίδιο τρόπο που έρχεται σ' εμάς-ακούγοντας τον Λόγο του Θεού (Ρωμ. 10/1/17). Βεβαίως περπάτησε μέσα στη σοφία του Θεού και σε ένα επίπεδο πίστης που εσείς κι εγώ πρέπει να φτάσουμε. Αλλά το

σημείο είναι ότι το πέτυχε με τα ίδια μέσα. Και εξαιτίας αυτού, μπορούμε να περπατήσουμε σ' αυτό το ίδιο επίπεδο πίστης και χρίσματος όπως έκανε ο Ιησούς.

Έχετε την ίδια πρόσβαση στον Πατέρα που είχε ο Ιησούς. Έχετε την ίδια πρόσβαση στο Άγιο Πνεύμα που είχε ο Ιησούς. Και όλο αυτό έρχεται μέσω του Λόγου-με τον ίδιο τρόπο που το πήρε ο Ιησούς.

Η παρουσία του 'Θεού-η δύναμη του Θεού- είναι μέσα στο γραπτό Λόγο Του.

«Αναγνωρίζουμε ότι ο Λόγος –ο γραπτός Λόγος του Θεού– είναι το ίδιο Θεός, όπως ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, είναι Θεός», *anūāē ī Copeland oōī ūhēnī oī ō. ī ā ūēēā ēū-āēā, ī ūīēhūdī ō āēōcāābōāē ōcī "Aāā Ōāōhūāā" ēāē xōūāē īā āā-ōī yī ā Yīā ādū ōā āyī, p ūōē ī āhādōūō ēūāī ō ābī āē ēābī dñūōūdī p ūōē ī ēāūō ī dī hāb īā ābī āē Yīā āhādōū ēābī āīī ... (Eī ō ēyñēā ōōēāēpī ōū ōōūī āōb ī ī ō!)*

Ααί dñūēāēōāē īā dāhāōōhēī yī ā ōā dāhādōyñā āī ūēōōc ēāē ēāī ēī āēēp ōō- xōōcōc. Ααί ābī āē āōōp c ādī ōōī ēp ī yōā ī ōēī dūō ī āō. ēŪēā dēōōūō dī ō ī āēāōŪ ōēō āhāōyō ī dī hāb īā āāē ōī āī ī Ōēāē- ī ī ōyñāō ōūī ēyōāūī ōī ō Copeland.

ī ē ūīēhūdī ē dī ō āh-ēēŪ dāhēōhū- īcōāī ēāē ēāēī dī bōcōāī ī ā ÷ ī īāhī āēāp ōhūdī ōī ēūāī ōī ō ēāī y, ōōī ōyēī ō ēā- ōāī ōī yī ēāē īā ōī ī ēāōhāyī ōī ... Ōī yōī ābī āē ōī ēī ēī ū ōyēī ō ōūī āīēhōdūī dī ō āāī ōyāī īōāē ōcī āēpēāēā.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ 1 – *ēōī ūī āōōā ōī ēū- hōāī dī ō āēēāēī ēī ācī Yīā āb-ā īāōdūōāē*

dñēī ādū ēlāā ÷hūīēā, ūōāī ēŪdī ēī ē āēōc- āpēcēāī ōōī ī ēŪdā ōcō hīpī cō ī' āīāēc- hūī āē ōcī ī āhā ūō ī āōbōhēā. Ōē ēā dñyōāē īā ēŪīī ōī ōpñā ī ē bāēī ē ūīēhūdī ē;

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ 2 – *āōēāēhāō āī ēāb- ōcō, ēāē īā āāāī īyīī ōī dñīcāī yī āīī ōūī āēēēcōēpī ōcō dāīōcēī ōōpō ōcō ī ē- ācñlāō, dī ō āēā- pñēōāī ōc ēyōc ōī ōō ādū ōī ī xāōāī dñī ōpōc T.B. Joshua («T» 5-6/2002), dāhēī Yīī ōī ā īā āēāūōī ōī ā ēāē ēŪdī ēā āēōcī c ācēūōc ādū ōī ōō ēēcī āō dāīōcēī ōōēāīī yō ēāē ēī ēdī yō xāhēōī āōēēī yō, ī ā ōcī ī dī bā īā ēāōāāēŪ- xēī ōī ādāhōōhāōōā ōēō dēŪīāō ōī ō Copeland ēāē ōūī āī āēēŪāē ī īī āāāōpī ōī ō. (ēŪōē āīōbōōī ē-ī āb-āī ā xōōpōāē ēāē ādū ōī ī dāō, ūī ūō ÷hñbō ēāī bā āīōādū- ēhēōc) [āē. «T» 1-2/2001].*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] *ϕhēhī ōī ō Kenneth Copeland ōōī dāhēī āēēū "Believer's Voice of Victory", ādñlēī ō 2002, ōāē. 28. Ōhōēī ō ōōī dñūōūōōdī: "GOD, THE OPEN BOOK". ©2002 Kenneth Copeland Ministries Inc. All rights reserved.*

[2] *Ōcī. «Ō»: Ōā ūēī ōī ūhēhī c ādēēāēōēēp dāhūēā- ōc ōī ō āēāēēī y ēāēī Yīī ō ēāē ūēāō ī ē ōōī āhāī ī bōāēō- y-ī ōī ābī āē ādū ōī ī bāēī ōī ī Copeland.*

«εις πάντα τα έθνη...»

Μην ψάχνετε
για οδό και
αριθμό...

Κοιτάζοντας επάνω και κάτω...

Πριν μερικά χρόνια συναντήσαμε μια γυναίκα μέσης ηλικίας που είχε έρθει από την μακρινή Μογγολία. Έργο της ήταν να διδάσκει την αγγλική γλώσσα στα παιδιά και να τους μιλάει για τον Χριστό. Δεν είχαμε έκτοτε άλλη επικοινωνία, όμως είναι ακόμη ζωντανό στην καρδιά μας το γλυκό της χαμόγελο και η αγάπη της για τα παιδιά με τα σχιστά μάτια. Με την ευκαιρία του Ιεραποστολικού Συνεδρίου, αναδημοσιεύουμε εδώ τα αισθήματα ενός άλλου ανθρώπου που βρέθηκε πρόσφατα στη Μογγολία και αντιμετώπισε τις ανάγκες της. Στα πλαίσια της μεγάλης εντολής «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη», ευχόμαστε να ευαισθητοποιηθούν χριστιανικές καρδιές και γι' αυτούς τους συνανθρώπους μας!

Κοιτάζοντας κάτω

Μόλις επτά εβδομάδες μετά το χτύπημα της 11 Σεπτεμβρίου ήμουν ξανά στον αέρα, αλλά τώρα δεν κατευθυνόμουν προς τις μεγαλουπόλεις του πολιτισμένου κόσμου. Αυτή τη φορά πετούσα προς μια από τις πιο απομακρυσμένες χώρες του κόσμου, τη Μογγολία.

Η πορεία της πτήσης μας έφερε πάνω από τη Ρωσία και τις δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας. Περνώντας αρκετά κοντά στο Αφγανιστάν, το υπερσύγχρονο αεροσκάφος έφτασε τελικά πάνω από την πρωτεύουσα της Μογγολίας, την Ουλαανμπαατάρ.

Ήταν νωρίς το πρωί και κάτω από έναν καθαρό γαλανό ουρανό ο πιλότος με επιτυχία έκανε νότια στροφή προς την Κίνα. Βρισκόμασταν σε υψόμετρο 40.000 ποδών (12.000 μέτρων) και είχαμε αρκετές ώρες πτήσης πριν προσγειωθούμε στο Πεκίνο. Εκεί θα άλλαζα αεροσκάφος, για να πετάξω πίσω στη Μογγολία, ώστε τελικά να προσγειωθώ στην πόλη πάνω από την οποία πετούσαμε αυτή τη στιγμή.

Στη ζεστασιά της καμπίνας ρούφηξα λίγο καφέ, παραμέρισα το φορητό υπολογιστή που είχα στα γόνατά μου, κοίταξα κάτω και αναρωτήθηκα τι να γινόταν στους δρόμους που βρίσκονταν από κάτω μας.

Κοιτάζοντας επάνω

Αρκετές μέρες αργότερα περπατούσα σε έναν από τους κυριότερους δρόμους της Ουλ-ανμπαατάρ. Ένα χοντρό, ζεστό παλτό, μπότες και ένα κασκόλ διατηρούσαν ζεστό το σώμα μου, όμως η ανάσα μου στον πρωινό αέρα και το μουδιασμένο δέρμα του προσώπου μου πρόδιδαν πως η θερμοκρασία ήταν κάτω από το μηδέν.

Γύρω μου ήταν άντρες, γυναίκες και παιδιά της Μογγολίας, που πήγαιναν στη δουλειά και τα σχολεία τους. Είχε πέσει χιόνι την προηγούμενη νύχτα και οι λόφοι γύρω από την πόλη έμοιαζαν λευκοί και καθαροί. Καθώς διέσχιζα τη γέφυρα πάνω από τον ποταμό που διχοτομεί την πόλη, πρόσεξα ανθρώπους που περπατούσαν πάνω στην παγωμένη του επιφάνεια ενώ στις όχθες άλογα και σκυλιά έψαχναν κάτι για να φάνε.

Ακόμη κι εκεί, σ' αυτές τις τόσο μακρινές πόλεις της γης, οι άνθρωποι τρέχουν απασχολημένοι, κοιτάζοντας κάθε τόσο τα ρολόγια τους. Καθένας φαίνεται να έχει κάποιο στόχο προς τον οποίο κατευθύνεται.

Κανένας δεν κοιτούσε επάνω. Όλοι ενδιαφέρονταν να φτάσουν στον προορισμό τους και να μπουν σε κάποιο κτίριο, που θα τους γλιτώνε από το κρύο που τους πάγωνε. Κοίταξα ψηλά στον κρύο αλλά καθαρό γαλανό ουρανό και είδα δύο γραμμές από αεριωθούμενα που κατευθύνονταν προς το Πεκίνο ερχόμενα από την Ευρώπη. Έμοιαζαν τόσο έξω από την πραγματικότητα και

Χτύπησε κάποιος την πόρτα μας;

σαν να μην ενδιέφεραν διόλου το λαό της Μογγολίας που ήταν γύρω μου και που φαινόταν να αδιαφορεί ότι εκείνη την ίδια ώρα σχεδόν χίλιοι άνθρωποι πετούσαν από επάνω τους και κοίταζαν την πόλη τους.

Κοιτάζοντας κάτω

Συνεχίζοντας την πορεία μου κατά μήκος του δρόμου, πρόσεξα μια μεγάλη τρύπα υπονόμου. Σταμάτησα για μια στιγμή και κοίταξα κάτω στο σκοτάδι για να δω μόνο μια μεταλλική σκάλα που κατέβαζε τουλάχιστον 9 μέτρα κάτω. Αρκετοί φίλοι μου είχαν πει για τους λαβυρίνθους από τούνελ που διασταυρώνονται κάτω από την πόλη. Στα τούνελ αυτά υπάρχουν μεγάλοι σωλήνες που μεταφέρουν ατμό από το κεντρικό εργοστάσιο στα προάστια, όμως εκεί επίσης κατοικούν αρκετές χιλιάδες παιδιών του δρόμου.

Το καλοκαίρι αυτά τα παιδιά ζουν

**Έξω έχει 30° Κελσίου υπό το μηδέν.
Πιο καλά είναι εδώ κάτω...**

στους δρόμους και ζητιανεύουν από τους τουρίστες, όμως το χειμώνα κατοικούν στα ζεστά τούνελ και βγαίνουν έξω μόνο για να κλέψουν ή να μαζέψουν σκουπίδια. Μερικά από αυτά είναι ορφανά, άλλα είναι από την επαρχία, που ήρθαν στην πόλη με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής, άλλα είναι από φτωχές ή χωρισμένες οικογένειες. Άλλα έχουν γεννηθεί μέσα στα τούνελ και δεν ξέρουν άλλη μορφή ζωής.

Την επόμενη μέρα επισκέφθηκα έναν από τους βουδιστικούς ναούς που υπάρχουν στην πόλη. Παντού ολόγυρα υπήρχαν ευλαβείς προσκυνητές, καλόγεροι και... παιδιά του δρόμου. Ένα αγόρι ήρθε κοντά μου απλώνοντας το χέρι για χρήματα, που ήξερα ότι τα

χρειαζόταν για να αγοράσει οινόπνευμα ή ναρκωτικά.

Καθώς έβλεπα το σκληρό και λερωμένο πρόσωπό του, είδα ένα παιδί δημιουργημένο «κατ' εικόνα Θεού» – πληγωμένο από την αμαρτία και παραμελημένο από τον κόσμο, που όμως το αγαπά ο Χριστός. Έβαλα το χέρι στην τσέπη και παίρνοντας μια σοκολάτα του την πρόσφερα. Την κοίταξε με δυσπιστία και δεν ήθελε να την πάρει, γι' αυτό έκοψα ένα κομμάτι και το έβαλα στο στόμα μου. Έκανε το ίδιο και στο πρόσωπό του άνοιξε ένα πλατύ

χαμόγελο.

Δεν μιλούσαμε την ίδια γλώσσα· ζούσαμε σε διαφορετικούς κόσμους. Αλλά είχα κάτι που χρειαζόταν τόσο πολύ και ολοφάνερα ευχαριστήθηκε που του το έδωσα.

Τι καλά να μην ήταν η επίσκεψή μου τόσο σύντομη, τι καλά αν μπορούσα να μιλήσω στη γλώσσα του, τι καλά αν μπορούσα να του πω για τον Ιησού, τι καλά να μπορούσα να τον βοηθήσω ν' αρχίσει να κοιτάζει ψηλά.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ «Τ»: – Το σοβιετικό κράτος φρόντιζε στοιχειωδώς γι' αυτά τα παιδιά. Στο καθεστώς της ελεύθερης οικονομίας, έχουν να διαλέξουν ανάμεσα στο θάνατο ή την εγκληματικότητα. Εκτός και αν ενδιαφερθούν γι' αυτά κάποιοι στο όνομα του Χριστού.

Από το περιοδικό της SIM «Mission Together», Άνοιξη 2002.
Τίτλος στο πρωτότυπο «Challenges to the Church: busy people, hidden children».

Γράμματα καρδιάς;

Νομίζω πως βιάστηκες!

Η Βίβλος γράφει πως η ανθρώπινη καρδιά είναι «απατηλή υπέρ πάντα, και σφόδρα διεφθαρμένη· τις δύνатаι να γνωρίση αυτήν;» (Ιερ. 17/ιζ'/9). Αυτό ήρθε στο νου μας όταν με επίτιτλο «ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΡΔΙΑΣ» διαβάσαμε τα όσα έγραψε ο εκδότης του περιοδικού «Πνευματικά» με τίτλο «Αγαπητέ μου αδελφέ, Νομίζω πως βιάστηκες!» (Ιούλιος-Αύγουστος 2002, σελ. 51). Σ' αυτό του το κείμενο παραπονιέται επειδή κάποιος (στην πραγματικότητα είναι πολλοί) έφυγε από την εκκλησία όπου ο ίδιος διαφεντεύει, και προσπαθεί να τον πείσει πως δεν έκανε καλά. Επειδή όμως ξέρουμε πολλούς που θα ήθελαν να του απαντήσουν αλλά δεν το κάνουν για διάφορους λόγους, αποφασίσαμε –ακόμη και με κίνδυνο να παρεξηγηθούμε– να δημοσιεύσουμε εδώ μια «ΑΠΑΝΤΗΣΗ». Αυτό όχι επειδή υπάρχουν πολλές ελπίδες διόρθωσης, αλλά τουλάχιστον για να ακουστεί επιτέλους μια φωνή, έστω κι αν είναι «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω»...

Αγαπητέ εκδότη, γράφεις ήδη στην αρχή του κειμένου σου, κάτι που δε μπορεί και δεν πρέπει να μείνει απαρατήρητο. Αναφέρεις: «**Δε λέω, ευθύνες υπάρχουν και λάθη πολλά κάνουμε όλοι ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣ ΕΓΩ –το συναισθάνομαι εν Κυρίω– αλλά παρ' όλα αυτά...**». Ύστερα απ' αυτό θα περίμενε κανείς –αφού ΕΣΥ ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΝΕΙΣ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΕΧΕΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ– πριν ν' ασχοληθείς με τους άλλους, **ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΜΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΣΟΥ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ αντρίκια, συγκεκριμένα και όχι γενικά και αόριστα.** Όπως όμως κάνεις πάντο-

τε, τούτο το λησμονείς εντελώς και στη συνέχεια, στις τρεις σελίδες του «γράμματός» σου, αφήνεις μόνο να ξεσπάσει ένας χείμαρρος παρατηρήσεων και υποδείξεων με τις οποίες προσπαθείς να φορτώσεις με ΕΝΟΧΕΣ «τον αδελφό» που βρήκε το κουράγιο να διαχωρίσει τη θέση του από εσένα που με τα τόσα σου ΛΑΘΗ εκ των πραγμάτων **αποδεικνύσαι ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΣ τόσο για να οδηγείς όσο και για να ελέγχεις τους άλλους...**

Με κατηγορείς ότι αντέδρασα «εν θερμώ», αλλά τότε στάθηκες κοντά μου για να δεις πώς άντεξα τόσον καιρό –τόσα

χρόνια– να ζω κάτω από την νομικίστικη νοοτροπία που με λόγια και με έργα διασπείρεις γύρω σου; Πότε με πλησίασες για να με ενθαρρύνεις στην πορεία μου, πότε μου έδωσες το χέρι για να περπατήσουμε πλάι πλάι; **ΠΟΤΕ!** Το μόνο που ξέρεις είναι **να προβάλλεις τον εαυτό σου και να κατακρίνεις ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ...**

Έτσι, μαζί με τον “συμπρεσβύτερό” σου, προσπαθήσατε –και εν πολλοίς καταφέρατε– να δημιουργήσετε ένα κλίμα ψυχολογικής βίας, πνευματικής κατάθλιψης, διανοητικής καταπίεσης και φαρισαϊσμού.

Πολλά είναι τα σημεία της επιστολής σου που αξίζουν ιδιαίτερης προσοχής και ανάλυσης. Το κυριότερο όμως, και το πιο φανερό, είναι πως ΕΞ ΙΔΙΩΝ ΚΡΙΝΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΟΤΡΙΑ.

Γράφεις, λοιπόν, ότι «Μετά το ξανασκεφτόμαστε, βλέπουμε και άλλες πτυχές που δεν μπορούσαμε να τις δούμε πριν και αλλάζουμε γνώμη και μετανιώνουμε. Αλλά δεν μπορούμε να τα μαζέψουμε ούτε να τα πάρουμε πίσω όσα είπαμε ή όσα κάναμε. Είναι βλέπεις και ο εγωισμός στη μέση...».

Πολύ αληθινό τούτο το τελευταίο, καθώς το έχεις αποδείξει αρκετές φορές στη ζωή σου. Όμως εγώ θα περίμενα από εσένα, που θέλεις να είσαι ο ποιμένας μου, **ΝΑ ΜΠΟΡΕΙΣ και να πάρεις πίσω και να μαζέψεις τα λάθη σου – να προσπαθήσεις τουλάχιστον**, και να μην είναι ο εγωισμός «ο μεγάλος εχθρός και τύραννός» σου. Εκτός και αν όσα γράφεις αφορούν μόνο τους απέναντι και ποτέ εσένα...

Με ρωτάς με τι μάτια είδα και με τι κριτήρια έκρινα, αλλά δεν εξηγείς με τι μάτια βλέπεις και κρίνεις εσύ. Με ρωτάς

μήπως με τις ενέργειές μου βγώ «έξω από το θέλημα του Κυρίου», μήπως φτάσω «εναντίον Του», μήπως «χάσω τα δώρα της αγάπης Του». Εσύ όμως έκανες ποτέ τις ίδιες ερωτήσεις στον εαυτό σου; Μήπως όταν άφησες την μικρή εκκλησία όπου μιλούσες “σε 20 άτομα” για να μπορείς να μιλάς “σε 200”, αυτό ήταν η οδηγία του Θεού; Μήπως, αφού όπως γράφεις “συναισθάνεσαι εν Κυρίω” ότι ΠΡΩΤΟΣ ΕΣΥ κάνεις λάθη, έφτασε η ώρα να σκεφτείς αν βρίσκεσαι μέσα ή «έξω από το θέλημά Του για σένα»;

Γράφεις «Πιστεύω ότι δε ρώτησες τον Κύριο». Τι σε κάνει να το πιστεύεις; Ήσουν πλάι μου όταν προσευχήθηκα, ή είπε σ’ εσένα ο Κύριος εκείνο που δεν μου είπε εμένα; Από πότε ο Θεός της Καινής Διαθήκης μιλάει μέσω μντηνίου; Κι ακόμη, ποια είναι τα πειστήρια ότι αυτός ο άλλος θα πρέπει να είσαι ειδικά ΕΣΥ;

Μου ζητάς να σκεφτώ «τι θα γίνει η σχέση μου με τον Κύριο, πόσο και αν θα προοδεύσω, αν θα έχω τον καρπό του Πνεύματος στη ζωή μου». Μα γι’ αυτό ακριβώς έφυγα αγαπητέ εκδότη. Γιατί ο Κύριος με καλούσε σε σχέση μαζί Του και ΟΧΙ ΜΑΖΙ ΣΟΥ. Για να προοδεύσω, επειδή κοντά σου μόνο πληγές και ταπεινώσεις δοκίμασα. Επειδή, επιτέλους, πρέπει –είναι ανάγκη– να πάψω να αγοράζω τη σωτηρία μου με έργα ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗΣ. Τέλος, εκεί που είμαι τώρα, **με δέχτηκαν άλλοι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, που ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥΣ.**

Ακόμη, ξεχνάς πως ένα μεγάλο μέρος εκείνων που σήμερα απαρτίζουν την εκκλησία ΣΟΥ, είναι δυσαρεστημένοι από άλλες εκκλησίες; Εσείς όμως τους καλοδεχτήκατε και μάλιστα τους μοιράσατε και οφίτσια. Γιατί δεν τους στείλατε πίσω;

Γιατί δεν τους ρωτήσατε μήπως βιάστηκαν;

Και για το άλλο σου ερώτημα, αν έχω κατέβει, αν έχω χαμηλώσει, σε πληροφορώ ότι χρειάστηκε πολύ ταπείνωση για να παραδεχτώ πως κοντά σου πήγαν χαμένα τόσα χρόνια, ακολουθούσα λάθος δρόμο και λάθος ποιμένα... Όσον αφορά την απαίτησή σου «να ζητήσω συγνώμη», ο λαός λέει την παροιμία: «**Δεν φτάνει που μας έδειραν, μας πήραν και το βόδι**». Είναι τούτο θράσος ή τύφλωση; ΔΩΣΕ ΚΑΠΟΤΕ ΕΣΥ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ!

Στο τέλος γράφεις: «Είναι εύκολο να λες και να διακηρύττεις ότι είσαι καλά, είσαι σε καλό δρόμο, όμως μήπως θα έπρεπε να περιμένουμε αυτά όλα να τα πει ο ίδιος ο Κύριός μας...» Μα σε όλο σου το γράμμα δεν κάνεις τίποτε άλλο παρά να λες ότι **ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ και όλες οι ευλογίες** και να με κατηγορείς που έφυγα... Ποιος από τους δυο μας πρέπει να ταπεινωθεί; Ποιος από τους δυο μας πρέπει να αναθεωρήσει το περπάτημά του;

Και πριν κλείσω την απάντησή μου, θα ήθελα να σε ρωτήσω: **Εσύ δεν έγραψες στο έντυπό σου πως ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ...**; («Πνευματικά» 9-10/1998, σελ. 20-24) Εσύ δεν έγραψες πως «**Η λύση για όλα αυτά είναι μόνο μία. ΝΑ ΑΔΕΙΑΣΟΥΝ ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, να φύγουν, να πάνε στον κόσμο όπου ανήκουν (...)**». Εσύ έβγαλες τόσους και τόσους άξιους μόνο για να φύγουν, απλά και μόνο επειδή δεν ήταν πρόθυμοι να γίνουν τυφλοί σου οπαδοί. Εσύ έγραψες: «**Οι υπόλοιποι είναι πηγή μόλυνσης, είναι αυτοί που θα φέρουν μέσα στην εκκλησία και κοσμι-**

κότητα και συμβιβασμό και “διδασκαλίες δαιμονίων”...».

Εσύ έγραψες: «**Θα μείνουμε λίγοι, μα θα είμαστε άγιοι! Θα μείνουμε λίγοι, μα θα είμαστε καθαροί! Θα μείνουμε λίγοι, μα θα είμαστε δυνατοί, καρποφόροι! Θα μείνουμε λίγοι, μα θα είμαστε διαλεκτοί!**» Γιατί λοιπόν διαμαρτύρεσαι τώρα που πραγματοποιείται το πρώτο μέρος του οραματισμού σου – **ΝΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΛΙΓΟΙ**; Δικαιούμαι άραγε να ρωτήσω αν ρώτησες τον Κύριο όταν τα έγραφε αυτά; Μήπως κατά βάθος δεν πίστευες ποτέ πως ίσως τελικά μείνεις μόνος σου «**ΟΜΩΣ ΔΙΑΛΕΧΤΟΣ**»;

Θα κλείσω, λοιπόν, το γράμμα μου με τα δικά σου λόγια: «**σε προτρέπω να μη βιάζεσαι, είναι επικίνδυνο**».

Υπογραφή

Ένας που τόλμησε να υπακούσει τη φωνή του Κυρίου, όταν του είπε: «**Διά τούτο ‘εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε’, και μη εγγίσητε ακάθαρτον· και ‘εγώ θέλω σας δεχθή, και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες’, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ**» (Β΄ Κορ. 6/ς/17-18).

Υ.Γ. Μπορούσα να γράψω πολλά ακόμη, όπως και ονόματα, περιορίζομαι όμως όπως κι εσύ, σε τρεις σελίδες. (Όλες οι υπογραμμίσεις στα κείμενά σου από εμένα).

Για την προσευχή

Η «Κυριακή Προσευχή»

Ανάλυση (2)

Συνεχίζουμε τη σειρά άρθρων σχετικά με την Προσευχή του Κυρίου, το γνωστό σε όλους “Πάτερ ημών”. Αυτό είναι το τρίτο άρθρο.

4. «Ελθέτω η βασιλεία Σου»

A) Η Βασιλεία

Η βασιλεία του Θεού αποτελεί την κεντρική διδασκαλία που ο Ιησούς μετέδωσε στα πλήθη και στους μαθητές Του άλλοτε με γλώσσα σαφή και άλλες φορές κάτω από το πέπλο των παραβολών.

Διάλεξε να χρησιμοποιήσει την έκφραση «Βασιλεία του Θεού» για να δείξει την εξουσία του Θεού και την επικράτεια ή τους υπηκόους πάνω στους οποίους αυτή ασκείται. Αυτό τονίζεται πολύ καλά στην Επιστολή προς Εβραίους. Πρόκειται βέβαια για μια επικράτεια υπερφυσική αλλά θα μπορούσε να υπονοεί και μια κατάσταση παρούσα ή εσχατολογική, μια πραγματικότητα γήινη ή ουράνια.

B) Ο ερχομός της Βασιλείας

Ο Ιησούς είπε μερικές φορές για τη βασιλεία του Θεού ότι «είναι πλησίον» (Ματθ. 4/δ/17, 10/ι/7) και άλλες φορές ότι «έφθασεν εις εσάς» (Ματθ. 12/ιβ/28). Στη

σκέψη του Ιησού, η βασιλεία είναι και μελλοντική και άμεση, παρούσα, όμως κρυμμένη μυστηριωδώς μέσα στον Ίδιο και το έργο Του.

Το ρήμα «ελθέτω» είναι σε χρόνο αόριστο. Με τον τρόπο αυτό οι Χριστιανοί δεν ζητούν έναν αργό και προοδευτικό ερχομό της βασιλείας του Θεού στη γη αλλά μια μοναδική και οριστική εισβολή της, τότε που ο Θεός θα έρθει να κυβερνήσει προσωπικά. Αυτό το εσχατολογικό γεγονός θα συμπέσει με τον λαμπρό ερχομό του Ιησού, που οι Χριστιανοί επικαλούνται με το «Μαράν αθά» (Α΄ Κορ. 16/ις/22) και το «Έρχου Κύριε Ιησού» (Αποκ. 22/κβ/20). Τότε ο Ιησούς θα συντρίψει όλους τους εχθρούς, συμπεριλαμβανομένου του θανάτου, και κατά συνέπεια ο Θεός θα είναι «τα πάντα εν πάσι» (Α΄ Κορ. 15/ιέ/28).

5. «Γενηθήτω το θέλημά Σου»

Το θέλημα του Θεού

Εκτός από την Αποκάλυψη (4/δ/11), που μιλά για το δημιουργικό θέλημα του Θεού, το «θέλημα» του Θεού σε ολόκλη-

ρη την Καινή Διαθήκη αποβλέπει στην πραγμάτωση της σωτηρίας Του, που εγκαινιάστηκε από τον Χριστό στα πλαίσια της Εκκλησίας, όμως αποκαλύπτεται και εξαπλώνεται στην ολότητά της μόνο στην εσχατολογική εποχή. Το θέλημα του Θεού να σώσει «πάντας ανθρώπους», εκφράζεται άλλοτε με τη μορφή μιας υποσχέσης και άλλοτε με τη μορφή μιας κατάστασης.

Στο τρίτο αυτό αίτημα του «Πάτερ ημών», περιλαμβάνονται και οι δύο πτυχές του θελήματος του Θεού, και οι Χριστιανοί ζητούν από τον Θεό να εκπληρώσει το σχέδιο Του για τη σωτηρία. Ζητούν να μην εμποδίσει η ανθρωπότητα με τις αμαρτίες της, την εκπλήρωση του θείου προγράμματος της σωτηρίας και με θετικούς όρους, ζητούν να συνεργαστούν με τον Θεό τηρώντας τις ηθικές Του απαιτήσεις.

Αν είναι αληθινό, όπως λέει ο Αυγουστίνος, ότι «ο Θεός δεν θέλει να σε σώσει χωρίς τη συνεργασία σου», τότε ο Θεός εκπληρώνει το σχέδιο σωτηρίας Του κατά τέτοιο τρόπο, ώστε η ανθρωπότητα, με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, να αισθάνεται ελεύθερη να ακολουθήσει τα θεία εντάλματα.

Κυρίως όμως αυτό το τρίτο αίτημα αναφέρεται σ' εκείνους που είναι «προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού» (Β' Πέτρ. 3/γ/12) τότε που θα λάβει χώρα η οριστική και πλήρης εκτέλεση του θείου θελήματος.

6. «Ως εν ουρανών και επί της γης»

Η φράση αυτή δεν αναφέρεται μόνο στο τρίτο αίτημα αλλά μαζί και στα τρία. Ακριβώς όπως ο Θεός αγιάζει πάντα το Όνομά Του στον ουρανό, όπου βασιλεύει και εκτελεί το θέλημά Του, έτσι ο πιστός ζητά από τον Θεό να αγιάζει το Όνομά

Του, να βασιλεύει και να εκτελεί το θέλημά Του στη γη. Έτσι, για να το πούμε με άλλο τρόπο, ο Θεός τελικά αγιάζει το Όνομά Του, κυβερνά και εκτελεί το θέλημά Του σε ολόκληρο το Σύμπαν που περιλαμβάνει και τον ουρανό και την γη.

7. «Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον»

Έτσι εισερχόμαστε στα τρία αιτήματα που αφορούν τους μεσσιανικούς ανθρώπους. Οι αντωνυμίες εδώ είναι σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο: δώσε «**μας**» το καθημερινό ψωμί «**μας**», συγχώρεσε «**μας**» τις αμαρτίες «**μας**», μην «**μας**» οδηγήσεις σε πειρασμό, ελευθέρωσέ «**μας**» από τον πονηρό.

Α) Το ψωμί

Το ψωμί, όπως και το λάδι και το κρασί, αποτελούν τη βασική τροφή στις χώρες γύρω από τη Μεσόγειο. Με το ψωμί υπονοείται κάθε τι που χρησιμεύει για να στηρίξει το σώμα. Έτσι ο Χριστιανός ικετεύει τον Θεό με ανοικτά χέρια για την τροφή του ή, σύμφωνα με τη φράση του Ψαλμωδού, για «**αυτάρκη τροφή**».

Β) Επιούσιος

Η λέξη έχει προβληματίσει ήδη από τα χρόνια του Ωρηγένη. Σύμφωνα με διάφορες ετυμολογίες, θα μπορούσε να σημαίνει το ψωμί «της ημέρας που έρχεται», της ημέρας που βρίσκεται μπροστά μας – του σήμερα. Ίσως χρησιμοποιείται αυτή η λέξη για να μην επαναληφθεί το «σήμερα». Αντί να πει «δώσε μας σήμερα το ψωμί για σήμερα», λέει «τον άρτον τον επιούσιο δος ημίν σήμερον».

Λέγοντας αυτό το αίτημα οι Χριστιανοί θυμούνται τα λόγια του Ιησού, ότι «Εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων (τροφή και ενδύματα). Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού· και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή» (Ματθ. 6/ς/32-33). Η πίστη στη γενναιοδωρία του ουράνιου Πατέρα είναι μια αναγκαία συνθήκη, αφού είναι Εκείνος που παρέχει ό,τι χρειάζεται για να συντηρηθεί όλη η κτίση. Ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές Του να μην ανησυχούν και αποθηκεύουν αγαθά για τους εαυτούς τους· αντίθετα συνέστησε να είναι νοήμονες για τα πράγματα αυτού του κόσμου. «Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής» (Ματθ. 6/ς/34).

Από την άλλη πλευρά όμως η 'ημέρα που έρχεται' είναι επίσης το 'αύριον', δηλ. η εσχατολογία. Έτσι, ζητώντας τον επιούσιο άρτο, οι Χριστιανοί ζητούν και το ψωμί του εσχατολογικού 'αύριου', δηλαδή το δείπνο στην Βασιλεία των ουρανών (Λουκ. 14/ιδ/15). Και το ζητούν σήμερα, επειδή όλη τη γήινη πραγματικότητα ο γνήσιος πιστός πρέπει και μπορεί να τη ζήσει καλά ως να είναι 'ήδη' ένα εσχατολογικό "σήμερα", που περιμένει την ολοκληρωτική του εκπλήρωση στο μέλλον του εσχατολογικού "αύριου".

8. «Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών»

Τα οφειλήματα

Δεν πρόκειται για το χρέος της ευγνωμοσύνης που οφείλουμε στον Θεό για τη γενναιοδωρία Του αλλά, σύμφωνα με την ιουδαϊκή κατανόηση, αφορά τις αμαρτίες μας, αφού ως άνθρωποι έχουμε παραβεί το θέλημά Του και πρέπει να κάνουμε την

οφειλόμενη αποκατάσταση. Επειδή όμως ως αμαρτωλοί δεν μπορούμε να ικανοποιήσουμε αυτή την υποχρέωση, απευθυνόμαστε στο δικό Του έλεος. Η αναγνώριση της αδυναμίας μας να πληρώσουμε το χρέος, μας αναγκάζει να στραφούμε ταπεινά προς τον ελεήμονα Θεό, ζητώντας Του να συγχωρέσει τις αμαρτίες που εμείς δεν μπορούμε να εξοφλήσουμε.

Πολλοί έχουν την τάση να εντάσσουν εδώ ακόμη και εκείνα τα "χρέη" που κάλλιστα θα μπορούσαν να τακτοποιήσουν εκφράζοντας δημόσια τη λύπη και τη μετάνοιά τους και ζητώντας συγνώμη από εκείνους που έβλαψαν. Επειδή όμως είναι πιο "βολικό" για τον εγωισμό μας, να παραπέμπουμε τις εκκρεμότητες στο μέλλον, θεωρούν ότι το κόστος θα είναι τότε μικρότερο. Δεν υπάρχει ωστόσο μεγαλύτερο λάθος αφού όλα αυτά τα περιμένει ο έλεγχος που θα λάβουμε από τον Κύριο στο μέλλον, στο βήμα του Χριστού (Β' Κορ. 5/ε/10).

9. «Ως και ημεείς αφίεμεν τοις...»

Για να εκδηλωθεί αυτή η γενναιοδωρία του Θεού, προκειμένου να μας παράσχει την άφεση, υπάρχει ένας μοναδικός όρος: Ότι και εμείς θα πρέπει να συγχωρήσουμε εκείνους που αμαρτάνουν σε μας, εκείνους που μας έκαναν κακό. Και τούτο μπορεί να γίνει μόνο ακολουθώντας το παράδειγμα που πρώτος Εκείνος έδειξε έμπρακτα σε μας. Εξυπακούεται πως και το αντίθετο είναι αληθινό: ότι δηλαδή η προσευχή μας δε θα λάβει απάντηση αν, όπως ο αχάριστος δούλος (Ματθ. 18/ιη/ 23,25, πρβλ. 6/ς/14-15), εμείς αρνούμαστε να συγχωρήσουμε τους συνανθρώπους μας όταν εκείνοι μάς το ζητούν.

10. «Μη εισενέγκεις ημάς εις πειρασμό, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού»

Α) Ο πειρασμός

Πειράζω σημαίνει δοκιμάζω κι ο πειρασμός είναι μια δοκιμασία, ένα βάσανο.

Μερικές φορές είναι οι άνθρωποι που πειράζουν τον Θεό, όπως έκαναν οι Ισραηλίτες στην έρημο (Δευτ. 8/η/2). Αυτό σημαίνει ότι προκαλούν τον Θεό, αρνούμενοι να δείξουν πίστη και υπακοή, και ζώντας αντίθετα με το σχέδιό Του για τη σωτηρία.

Άλλες φορές είναι ο Θεός που δοκιμάζει τους ανθρώπους, όπως όταν δοκίμασε την πιστότητα του Αβραάμ, ζητώντας του να θυσιάσει τον Ισαάκ (Γεν. 22/κβ).^[1] Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός, θέλοντας να πραγματοποιήσει το σχέδιό Του για τη σωτηρία, βάζει απέναντι στους ανθρώπους το δίλημμα να πιστέψουν ή όχι σ' Αυτόν, να υπακούσουν ή να μην υπακούσουν.

Όμως κυρίως είναι ο Διάβολος, ο Σατανάς, που πειράζει τους ανθρώπους, προσπαθώντας να εμποδίσει το θείο σχέδιο για τη σωτηρία και επιδιώκοντας να τους παρασύρει σε απιστία και ανυπακοή (Ματθ. 4/δ/1-11).

Ο πειρασμός με αυτή την έννοια δεν έρχεται από τον Θεό. Όμως με το δικό τους τρόπο σκέψης οι Σημίτες, τα αποδίδουν όλα στον Θεό, που θεωρείται ως η υπέρτατη αιτία των πάντων (πρβλ. τον Πρόλογο στο βιβλίο του Ιώβ). Εδώ το αίτημα αναφέρεται βασικά στους πειρασμούς της καθημερινής ζωής, που όμως είναι εικόνα και προάγγελος του πειρασμού των εσχάτων ημερών, 'της ώρας του πειρασμού ήτις μέλλει να έλθῃ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης' (Αποκ. 3/γ/10).

Με το αίτημα αυτό οι Χριστιανοί ζητούν

από τον ουράνιο Πατέρα όχι απλά να τους φυλάξει από τον πειρασμό, αλλά μάλλον να τους προστατεύσει ώστε να μην πέσουν κατά τον πειρασμό. Σύμφωνα με τις σκέψεις αυτές είναι και η διδασκαλία που βρίσκουμε στην Α' Κορ. 10/ι/13: «Πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε».

Β) Απελευθέρωση από τον Πονηρό

Σ' αυτό το δεύτερο μέρος του έκτου αιτήματος επαναλαμβάνεται λίγο πολύ ό,τι ειπώθηκε στο πρώτο μέρος, μόνο που εδώ εκφράζεται με θετικό τρόπο και οι Χριστιανοί, αντί να παρακαλούν τον Θεό να μην τους οδηγήσει σε πειρασμό, Τον παρακαλούν να τους προστατεύσει από τον πονηρό.

Η φράση «από του πονηρού» θα μπορούσε να είναι γενική ουδετέρου (το κακόν) ή γενική αρσενικού (ο κακός). Αν και δεν αποκλείεται η περίπτωση του ουδετέρου, οπότε το "κακό" θα μπορούσε να σημαίνει οποιοδήποτε κακό, με όποια μορφή αυτό μπορεί να συμβεί στη ζωή μας (ασθένεια, ατύχημα, θάνατος, οικονομική καταστροφή κ.λπ.), μάλλον το αίτημα αναφέρεται σ' εκείνον που είναι η πηγή παντός κακού, δηλαδή στον Σατανά.

Είναι άξιο απορίας πώς οι πιστοί συνήθως ζητούμε από τον Κύριο να μας φυλάξει από τα διάφορα "κακά" (=δεινοπαθήματα), αλλά αδιαφορούν για τον κίνδυνο του ΚΑΚΟΥ, με τον οποίο μάλιστα είμαστε πρόθυμοι και να συζητήσουμε τις προτάσεις του, γι' αυτό και στο τέλος πέφτουμε στις παγίδες του, όπως και η Εύα.

11. «Ότι σου εστιν η βασιλεία...»

Η φράση «**ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας· αμήν**», βρίσκεται στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου (κεφ. 5/ε') μόνο στο εκκλησιαστικό κείμενο (textus receptus), ως καταληκτική του εδαφίου 13, ενώ δεν υπάρχει σε κανένα από τα αρχαία χειρόγραφα, ούτε και στο παράλληλο κείμενο στο Ευαγγέλιο του Λουκά (κεφ. 11/ια'). Πρόκειται μάλλον για μεταγενέστερη προσθήκη που πρώτα απαντάται στη «**Διδαχή των Δώδεκα Αποστόλων**»^[2], γραπτό που ενδεχομένως γράφτηκε τον δεύτερο μ.Χ. αιώνα, περί του οποίου ο καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών Δ. Μπαλάνος σημειώνει ότι, όπως και κάποια άλλα παρόμοια συγγράμματα, «**δεν εγράφησαν όλα εις την αποστολικήν ή και την πρώτην μεταποστολικήν εποχήν,**

ούτε όλα έχουν ακραιφνή ορθόδοξον διδασκαλίαν εις όλα τα σημεία»^[3].

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Αν και στην Επιστολή του Ιάκωβου διαβάζουμε ότι «**ο Θεός είναι απείραστος κακών, και αυτός ουδένα πειράζει**» (1/α/13), εντούτοις στην Παλαιά Διαθήκη (στη μετάφραση των Ο') ο Θεός παρουσιάζεται να «**πειράζει**» τον Αβραάμ: «**καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν τὸν Αβραάμ**». (Πρβλ. Έξοδ. 20/κ/20, Β' Χρον. 32/λβ/31 κ.λπ.).
2. Μουστάκη Βασ., «**Οι Αποστολικοί Πατέρες**», Β' Έκδ., «**Αστήρ**» Αθήνα 1986, σελ. 16.
3. Μπαλάνου Δ., «**Οι Πατέρες και Συγγραφείς της Αρχαίας Εκκλησίας**», Β' έκδ. Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα 1961, σελ. 15.

*****

Αναδημοσιεύουμε στη συνέχεια μια ενδιαφέρουσα καταχώρηση που είχαμε κάνει στον «Τ» στο τεύχος Δεκεμβρίου 1996, για χάρη των νεότερων αναγνωστών μας και προς υπενθύμιση των παλαιότερων.

« ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ... »

Μια άλλη προσέγγιση στην Κυριακή Προσευχή

Δ ε ν μ π ο ρ ώ ν α λ έ ω :

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

...αν αυτή η συγγενική σχέση δεν εκδηλώνεται στη ζωή μου, κι αν στην καρδιά μου δεν υπάρχει χώρος για άλλους ανθρώπους.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

...αν όλα μου τα ενδιαφέροντα αφορούν γήινα πράγματα.

ΑΓΙΑΣΘΗΤΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ

...αν εγώ, που φέρω αυτό το όνομα, δεν φροντίζω να είμαι άγιος.

ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ

...αν δεν είμαι πρόθυμος να παραχωρήσω τον εαυτό μου στην κυριαρχία του Θεού.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ

...αν πρώτος εγώ δεν είμαι πρόθυμος να το εκτελώ στη ζωή μου.

ΩΣ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

...αν δεν είμαι αληθινά έτοιμος να παραχωρήσω τον εαυτό μου στον Θεό εδώ και τώρα.

ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΗΜΩΝ ΤΟΝ ΕΠΙΟΥΣΙΟΝ ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

...αν δεν κάνω το μέρος μου με τίμια εργασία, ή όταν αδιαφορώ για τις ανάγκες των συνανθρώπων μου.

ΚΑΙ ΑΦΕΣ ΗΜΙΝ ΤΑ ΟΦΕΙΛΗΜΑΤΑ ΗΜΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΑΦΙΕΜΕΝ ΤΟΙΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙΣ ΗΜΩΝ

...αν εξακολουθώ να φιλοξενώ μέσα μου έχθρα ή φθόνο για κάποιον.

ΚΑΙ ΜΗ ΕΙΣΕΝΕΓΚΗΣ ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ

...αν θεληματικά δεν αποφεύγω καταστάσεις όπου δέχομαι πειρασμούς.

ΑΛΛΑ ΡΥΣΑΙ ΗΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

...αν δεν φροντίζω να αντικρούω τις επιθέσεις του Πονηρού με προσευχή.

ΟΤΙ ΣΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

...αν δεν Του προσφέρω υποταγή σαν πιστός υπήκοος, αν φοβάμαι τι μπορεί να πουν για μένα οι γείτονες ή οι φίλοι, κι όταν επιζητώ πρώτα τη δική μου προβολή.

ΑΜΗΝ

...αν αδυνατώ με ειλικρίνεια να προσθέσω, “Αυτά ζητώ με την καρδιά μου, οσοδήποτε κι αν μου κοστίσουν”.

[Άγνωστου – Από το INTERNET]

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ – ΘΕΣΜΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ;

Τον Ιούνιο που πέρασε διοργανώθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Λεπτοκαρυάς για 21η φορά το Ιεραποστολικό Συνέδριο. Ένας θεσμός που λειτουργήσε με επιτυχία στα χρόνια που πέρασαν, όμως τον τελευταίο καιρό –και ιδιαίτερα τούτη τη χρονιά– δείχνει να ολοκληρώνει τη διαδρομή του...

Όσοι παρακολουθήσαμε την ιστορία του στα χρόνια που πέρασαν, έχουμε βαθιά στη μνήμη μας μέρες όμορφες κι ευλογημένες, μηνύματα εμπνευσμένα, παρακινήσεις του Αγίου Πνεύματος, παραδείγματα αξιοζήλευτα.

Αλλά τι απόμεινε τώρα; Μια ξαναζεσταμένη σούπα που μάλλον σεββίρεται από συνήθεια... και μια “έκθεση” που θυμίζει παζάρι σε χωριάτικο ξωκλήσι. Θα μπορούσε μάλιστα να λεχθεί –και μακάρι να έχουμε άδικο– πως ακόμη και κάποιοι από τους αρχικούς οραματιστές του, έπαψαν πια να πιστεύουν σ’ αυτό, αν δεν το υποσκάπτουν – ας σημειωθεί ότι κάποια μέλη της Επιτροπής παρουσιάστηκαν μόλις προς στιγμή ή και καθόλου.

Δεν το κάνουμε με ευχαρίστηση, επισημαίνουμε ωστόσο κάποιες διαπιστώ-

σεις με την ελπίδα να τύχουν της δέουσας προσοχής από την Επιτροπή που είναι υπεύθυνη.

Ενα Ιεραποστολικό Συνέδριο δε μπορεί να είναι ψυχαγωγική εκδήλωση μα ούτε αγγαρεία και πάρεργο πίσω ή πλάι από άλλες δραστηριότητες. Δε μπορεί να είναι χωρίς μήνυμα. Κυρίως δε μπορεί να είναι χωρίς τη συμμετοχή ιεραποστόλων, οι οποίοι –εννοείται– πηγαίνουν εκεί για να ζητήσουν χάρη και κατεύθυνση, για να κάνουν την εκκλησία κοινωνό στο έργο τους και να λάβουν την ευλογία της. Κυρίως, όμως, για να δείξουν σε άλλους το δρόμο που πρώτοι εκείνοι περπάτησαν.

Η εισαγωγή ξένης κουλτούρας, τόσο μακρινής από την ελληνική πραγματικότητα, οι χοροί και τα τραγούδια, η κάθε μορφής “επαιτεία” κ.ά., δεν ταιριάζουν σ’ ένα χώρο ιερό όπως η ιεραποστολή. Εξάλλου, όταν μπαίνουν αυτά, φεύγει η προσευχή και η εκζήτηση του Πνεύματος του Θεού. Και όταν δεν υπάρχουν «**οι σπείροντες μετά δακρύων**» ίσως και δεν θα πρέπει να υπάρχει απορία για την ποιότητα, αν όχι για την παντελή απουσία θερισμού... **Τ**

ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ Η ΠΑΝΟΡΗΣΚΕΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σύμφωνα με δελτίο της Ιεράς Συνόδου έγινε γνωστό ότι ματαιώθηκε («αναβάλλεται» είπαν) το Διεθνές Συνέδριο κατά της Τρομοκρατίας που επεχείρησε να οργανώσει ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Χριστόδουλος ίσως μιμούμενος τις ανάλογες πρωτοβουλίες του Πάπα και του Πατριάρχη Κων/λεως.

Ενώ όμως ο Αρχιεπίσκοπος προσπαθεί να κάνει την διεθνή πολιτική του, είτε το καταφέρνει είτε όχι, αφού όπως φαίνεται μάλλον προσπαθούν να τον υποσκάψουν οι ομόλογοί του, διαφορετική είναι η γνώμη άλλων Ορθοδόξων κληρικών για αυτές τις ενέργειες. Για παράδειγμα ο Πρόεδρος του ΙΣΚΕ π. **Ευστ. Κολλάς** έγραψε σε άρθρο του:

«Διαθρησκειακές Συνάξεις, Συνδιασκέψεις, Συναντήσεις, Διεθνή Συνέδρια». Είναι επικίνδυνα δαιμονικά εφευ-

ρετήματα, που καλλιεργούνται και καθοδηγούνται από το διεθνή Μασονικό Οικουμενισμό και δυστυχώς πλασάρονται, με ύπουλους και καταχθόνιους τρόπους και μέσα στους κόλπους της Ορθοδοξίας μας, από ανάξιους της αποστολής τους υψηλόβαθμους εκπροσώπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας» («Ορθόδοξος Τύπος» 12-7-2002).

Τα παραπάνω σοβαρά λόγια απαιτούν από τον Πρόεδρο του Κλήρου της Ελλαδικής Εκκλησίας να κατονομάσει ποιοι είναι αυτοί οι «**ανάξιοι της αποστολής τους υψηλόβαθμοι εκπρόσωποι της Ορθόδοξης Εκκλησίας**».

Η τακτική να καταγγέλονται πράξεις χωρίς να ονομάζονται οι πρωταγωνιστές τους, ούτε σοβαρή είναι ούτε ηθική θα λέγαμε εμείς. **✚**

ΛΟΓΟ-ΛΑΤΡΕΣ... ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η αναφορά αυτού του τεύχους στις λαθεμένες διδασκαλίες του Coreland στις σελίδες 13-15, δεν σημαίνει πως και στην Ελλάδα δεν υπάρχει μόλυνση από αυτές. Δυστυχώς, όπως σωστά έλεγε κάποιος, **“Η Ελλάδα συνήθως φορά τα αποφόρια της Αμερικής”**.

Διδασκαλίες όπως αυτές του Coreland υπάρχουν μέσα στα βιβλία άλλων ομοϊδεατών του, που κυκλοφορούν μεταφρασμένα στα ελληνικά, όπως για παράδειγμα είναι ο Kenneth E. Hagin, ο John Osteen και άλλοι. Υπάρχουν όμως και Έλληνες οπαδοί τους, που διαδίδουν τέτοιες ιδέες, με τις οποίες η δόξα δεν πηγαίνει στον Θεό αλλά ΣΤΟΝ ΓΡΑΠΤΟ ΛΟΓΟ [και πιο ου-

σιαστικά σ' εκείνον που προφέρει τον Λόγο, δηλαδή τον άνθρωπο]. Να τι έχει γράψει σχετικά κάποιος που ξέρει τα πράγματα:

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

1) Θετική Ομολογία: Αν και η Γραφή δίνει έμφαση στη σημασία καθαρού μυαλού και λόγου, πουθενά δεν αναφέρεται στην αποφυγή της φυσικής πραγματικότητας με διάφορα νοητικά τεχνάσματα, όπως επίσης απαγορεύει τη χρήση του θείου Ονόματος και του Λόγου επί ματαίω και με σκοπό τον χειρισμό του θείου θελήματος για προσωπικό όφελος.

2) Άρνηση της αισθητής πραγματικότητας: Όπως και η κίνηση της «Νέας Εποχής», το «Ευαγγέλιο της Υγείας και της Ευημερίας» διδάσκει στους πιστούς του

την άρνηση της αισθητής πραγματικότητας. Ιδιαίτερα όταν αυτή υποδεικνύει τα φυσικά συμπτώματα της αρρώστιας. Η πρακτική αυτή οδήγησε – και δυστυχώς οδηγεί – σε πολυάριθμους θανάτους οπαδών, όχι από τη λανθασμένη της εφαρμογή – όπως επιχειρήθηκε να δικαιολογηθεί – αλλά ακριβώς επειδή εφαρμόστηκε ΤΕΛΕΙΑ!

3) Απόρριψη της ιατρικής επιστήμης: Οι περισσότεροι από τους θανάτους που αναφέρθηκαν, θα είχαν αποφευχθεί, αν τύγχαναν ιατρικής φροντίδας. Οι δάσκαλοι του Κινήματος της «υπερ-πίστης» υποστηρίζουν ότι ο πιστός πρέπει να αυξηθεί στην πίστη του, μέχρι να μη χρειάζεται ιατρική φροντίδα. Μέχρι τότε, μπορεί να παίρνει φάρμακα. Πότε και πώς όμως ο ατυχής πιστός θα γνωρίζει ότι έφτασε σε τέτοιο επίπεδο πίστης; Και θα είναι βέβαιος ότι ο Θεός δεν έχει επιτρέψει για κάποιο λόγο την αρρώστια του; Τελικά, είναι πιο πιθανό να αποφασίσει να εγκαταλείψει την ιατρική φροντίδα, μπροστά στον κίνδυνο να χαρακτηριστεί λιγότερο πνευματικός από τους συντρόφους του ή ακόμα και να γραφτεί το όνομά του στη μαύρη λίστα. Καταλαβαίνετε βέβαια από την άλλη, τις ενοχές που νιώθουν όσοι παραμένουν στο Κίνημα παίρνοντας φάρμακα!

4) Ευημερία: Η διδασκαλία αυτή στοχεύει στην απόκτηση υλικών αγαθών, υποστηρίζοντας ότι ο πλούτος είναι απόδειξη θεϊκής εύνοιας, ενώ η φτώχεια αποτέλεσμα πνευματικής ένδειας και θεϊκής κατάρας. Η εγωκεντρική ιδέα ότι πρέπει να δώσεις για να πάρεις (κυρίως υλικά αγαθά), δικαιολογείται από την «ιερότητα του σκοπού», που είναι «η διάδοση του ευαγγελίου». Έτσι, μπορείς να επιδιώκεις συνέχεια τον πλουτισμό και να αυξάνεις

την ανισότητα από τους διπλανούς σου, εξηγώντας απλά ότι «το κάνεις για το ευαγγέλιο». Φυσικά ο Παύλος θα μπορούσε να κατηγορηθεί για έλλειψη ... πνευματικότητας, αλλά και ο ίδιος ο Ιησούς, που από πλούσιος έγινε φτωχός, για να πλουτίσει εμάς!

Αξίζει να σημειωθεί ότι και στη «Νέα Εποχή» είναι πολύ συνηθισμένη πρακτική ο «διαλογισμός χρήματος». Δηλαδή, «πώς τα χρήματα που κυκλοφορούν, θα περάσουν στα χέρια μας για την υπόθεση του ερχομού του ... Χριστού». Χρησιμοποιούνται πρακτικές οραματισμού, όπου φαντάζεσαι και «βλέπεις» τον εαυτό σου πλούσιο, υγιή, ευημερούντα, παντρεμένο με τον άνθρωπο των ονείρων σου κλπ.! Παρόμοια τακτική ακολουθεί και συστήνει ο «επιτυχημένος» Κορεάτης ποιμένας Γιόνγκι Τσο (βλ. βιβλίο «**Τέταρτη Διάσταση**»).

Το συμπέρασμα που περνάει τελικά στους δυστυχείς οπαδούς αυτών των διδασκαλιών μπορεί να διατυπωθεί με τη φράση **“Αφού έχουμε το βιβλίο του Θεού, τι Τον χρειαζόμαστε τον ίδιο;”**

Η μεθοδία του Σατανά πίσω από όλα αυτά είναι ευδιάκριτη, αρκεί ο άνθρωπος να θέλει να ακούσει ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ, και όχι **ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΤΟΥ**.

Αν λοιπόν δεν έχει εδώ εφαρμογή το **«γαργαλιζόμενοι την ακοή»**, πού αλλού θα μπορούσε να εφαρμοστεί καλύτερα; **❶**

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ενδιαφέρουσες μελέτες πάνω στο μεγάλο αυτό πρόβλημα θα επακολουθήσουν συν Θεώ σε επόμενα τεύχη του “Τ”. Προσεύχεστε.

Πού είσαι γραμμένος;

Το φάντασμα του “Μεγάλου Αδελφού” πλανιέται πάνω από την οικουμένη. Το τέρας αυτό του Όργουελ είναι πια περισσότερο γνωστό από πολλές άλλες πραγματικές προσωπικότητες της ιστορίας.

Το χειρότερο, από καιρό έχει καταφέρει να μπει μέσα σε διάφορους θρησκευτικούς χώρους όπου όλοι και όλα είναι “καταγραμμένα” σε κατάστιχα και βιβλία... (όρα Σαϊεντολογία κ.λπ.)

Πρόσφατα μια άλλη θρησκευτική κίνηση επιχείρησε να φακелώσει τους οπαδούς της με αποτέλεσμα να λάβει την παρακάτω επιστολή:

«Αγαπητοί αδελφοί,

Διάβασα με προσοχή αλλά και με λύπη αυτά που συμβαίνουν στην εκκλησία [σας] και είμαι σίγουρος ότι και αυτή τη φορά ο Διάβολος ζητά να καταστρέψει το έργο του Θεού.

Βλέπω όμως ότι υπάρχει αδιαφορία αλλά και υπερηφάνεια μεταξύ σας, αντί να σκύψετε, και να πλύνετε εν πνεύματι ο εις τους πόδας του άλλου, όπως μας άφησε ο Κύριος το παράδειγμά Του. Μου στείλατε επιστολές και έντυπα να συμπληρώσω. Σας λέω ότι δεν ανήκω σε καμιά γήινη εκκλησία αλλά στη μια μοναδική και αληθινή Εκκλησία του Χριστού. Δεν αναγνωρίζω κανένα ποιμένα, παρά μόνο τον Χριστό γιατί Αυτός έβαλε τη ζωή Του να σώσει εμένα, ενώ εσείς φιλονικείτε μεταξύ σας και διαχωρίζετε τα πρόβατα (...).

Δεν μπορώ να εγγραφώ μέλος της Εκκλησίας [σας] γιατί δεν αφήνω την Εκκλησία του Χριστού που μόνο Αυτός ξέρει τα πρόβατά Του. Να φροντίσετε να ταπεινωθείτε ενώπιον του Θεού και να κοπάξετε το συμφέρον της Βασιλείας Του.

Όσο για μένα αφήστε με στα άγια και δυνατά Του χέρια και να μην ανησυχείτε. (...)»

Η Θεία Δικαιοσύνη

Τις ώρες που γράφονται αυτές οι γραμμές η Ελληνική Αστυνομία με κάθε δύναμη προσπαθεί να εξαρθρώσει εντελώς την οργάνωση 17 ΝΟΕΜΒΡΗ, που είναι υπεύθυνη για τόσες δολοφονίες, τόσους τραυματισμούς, τόσες ληστείες, τόσες εκρήξεις...

Τα τηλεοπτικά “παράθυρα” γεμίζουν κάθε βράδυ από πληθώρα «ειδικών» που προσπαθούν να «συμβάλλουν» στην κατανόηση του προβλήματος και την πρόβλεψη της λύσης που θα δοθεί.

Πολλές κουβέντες, αρκετές φορές χωρίς ουσία, που κουράζουν τον ακροατή ο οποίος αγωνιά επιτέλους να μάθει τι κρύβεται επιτέλους πίσω από την “οργάνωση φάντασμα”.

Τρία σημεία επιθυμούμε να σημειώσουμε στο προκείμενο θέμα, όπως μας έκαναν εντύπωση:

1. Η φράση του πατέρα ενός από τα θύματα της “17 Νοέμβρη”, ο οποίος, όταν ρωτήθηκε πώς νιώθει για την σύλληψη του Σάββα Ξηρού, δήλωσε: **«Μπορεί να μην έχω εμπιστοσύνη στην Ελληνική Δικαιοσύνη, είχα όμως πάντα εμπιστοσύνη ΣΤΗ ΘΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ».**

2. Όλοι όσοι έχουν συλληφθεί ως αυτή την στιγμή ζούσαν και κινιόντουσαν ανάμεσά μας ως ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟΙ και ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΙ **“πολίτες υπεράνω πάσης υποψίας”**. Γεγονός που μας αναγκάζει να ξανασκεφτούμε κατά πόσο θα πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους συνανθρώπους μας αλλά και στον εαυτό μας τον ίδιο, αφού ξεγελιέται τόσο εύκολα.

3. Τραγική μορφή στην όλη ιστορία –μέχρι στιγμής τουλάχιστον– ο παπα-Τριαντάφυλλος Ξηρός, ο οποίος είπε με λύπη στους δημοσιογράφους: **«Τα παιδιά νόμισαν πως θα αλλάξουν τον κόσμο με βόμβες αλλά ο κόσμος αλλάζει ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ».**

Η δικαιοσύνη και η αλήθεια είναι αξίες για τις οποίες πολλοί αγώνες έγιναν και θα εξακολουθήσουν να γίνονται, πάντα όμως ο άνθρωπος ξεγελιέται. **«Πού να σταθώ; Πού να πιαστώ;»** όπως έλεγε ένας σίχος.

Η μόνη αξιόπιστη βάση είναι ο Θεός! Αυτός που δίδαξε την Αλήθεια και έζησε την Δικαιοσύνη! Αυτός που μπορεί **«και να είναι δίκαιος, και να δικαιώνει τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν»** (Ρωμ. 4/γ/26). **ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ!**

